

COMUNICATUL ședinței plenare extraordinare a Comitetului Central al Partidului Comunist Român

În ziua de 1 martie a.c. a avut loc ședința plenară extraordinară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Comitetul Central a examinat la primul punct al ordinii de zi informarea în legătură cu activitatea delegației române și cu modul în care s-au desfășurat pînă în prezent lucrările întîlnirii consultative de la Budapesta, și a aprobat hotărîrea ce se publică alăturat.

La punctul al doilea al ordinii de zi, plenara a examinat probleme în legătură cu participarea delegației române la ședința ce va avea loc la Sofia în ziua de 6 martie a Comitetului Politic Consultativ al țărilor participante la Tratatul de la Varșovia și a adoptat hotărîri corespunzătoare.

În încheiere a luat cuvîntul secretarul general al Co-

mitetului Central al Partidului Comunist Român — tovarășul Nicolae Ceaușescu — care a subliniat importanța deosebită a problemelor puse în dezbaterile Comitetului Central — organul suprem al partidului nostru — care între congrese discută și hotărîște asupra problemelor fundamentale ale politicii și activității partidului, asupra măsurilor de însemnătate vitală pentru interesele partidului, ale poporului român, ale națiunii noastre socialiste, asupra activității depuse de partid și guvern pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești frățești și detașamentele mișcării de eliberare națională, cu toate statele, indiferent de ordinul social, pentru salvarea păcii și cooperării între popoare.

HOTĂRÎREA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, întrunită în ziua de 1 martie 1968, a ascultat informarea în legătură cu activitatea delegației române și cu modul în care s-au desfășurat pînă în prezent lucrările întîlnirii consultative de la Budapesta.

Comitetul Central al Partidului Comunist Român a hotărît în plenara din 14 februarie a.c. ca o delegație a partidului nostru să participe la întîlnirea consultativă de la Budapesta, în scopul de a-și aduce contribuția activă la tărirea unității și coeziunii mișcării comuniste, de a acționa, împreună cu celelalte partide participante, în vederea pregătirii unei consfățuiri internaționale menite să reprezinte un aport real la normalizarea relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, la restabilirea unității lor.

În cadrul întîlnirii consultative, încă înainte de începerea dezbaterilor, delegația partidului nostru a adresat tuturor delegațiilor participante un apel tovarășesc de a se abține să critice, să pună în discuție sau să judece sub orice formă activitatea politică internă sau externă a vreunui partid frățesc, prezent sau nu la lucrări. Cu toate acestea, de la început au fost încălcate înțelegerile anterioare, pozițiile exprimate prin documente, precum și asigurările date prin declarații publice de către reprezentanții unor partide că va avea loc un schimb liber și democratic de păreri privind pregătirea consfățuirii internaționale a partidelor comuniste, că nu va fi atacat, condamnat sau judecat nici un partid frățesc. În luările de cuvînt ale unor vorbitori, au fost aduse critici și atacuri unor partide comuniste frățești. Astfel, la ședința din 28 februarie a întîlnirii consultative, delegația Partidului Comunist din Siria și-a permis să pună în discuție politica internațională a Partidului Comunist Român și a Republicii Socialiste România, și s-a dat la atacuri și calificative jignitoare la adresa partidului nostru și a poziției sale privind consfățuirea internațională a partidelor comuniste și muncitorești.

Delegația Partidului Comunist Român a făcut, în legătură cu aceasta, o declarație energică de protest. În răspunsul său, delegația siriană s-a eschivat să retracteze atacurile adresate partidului nostru și deși o serie de delegații s-au desolidarizat de aceste atacuri, întîlnirea nu a luat poziție de dezaprobare față de atitudinea delegației siriane. Luînd cunoștință de răspunsul delegației siriene la acest protest, și fiind seama de gravitatea atacului împotriva partidului nostru și de spiritul în care se desfășurau lucrările, delegația noastră a informat Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Analizînd situația creată prin atacurile la adresa unor partide comuniste, între care și partidul nostru, Comitetul Executiv al Comitetului Central a considerat necesar să se adreseze îndată conducerilor unor partide comuniste și muncitorești, participante la întîlnire, arătînd că „în asemenea condiții se încalcă înțelegerea realizată privind convocarea acestei întîlniri, că nu se asigură desfășurarea unui schimb liber și democratic de păreri în legătură cu problema convocării unei consfățuiri mondiale a partidelor comuniste și muncitorești. Considerăm că atacul la adresa altor partide, a Partidului Comunist Român, are drept scop de a împiedica schimbul liber de păreri, și deci nu creează condiții desfășurării normale a întîlnirii. Este cunoscut că astăzi problema schimbului liber și democratic de păreri este una din cerințele elementare ale unor relații normale între partidele comuniste și muncitorești”.

Conducerea partidului nostru a făcut apel la conducerile partidelor respective să acționeze prin reprezentanții lor la întîlnirea de la Budapesta pentru a se ajunge la o soluție care să asigure desfășurarea într-un spirit tovarășesc, constructiv a întîlnirii, și să facă posibilă participarea în continuare la lucrările sale a delegației Partidului Comunist Român.

Potrivit mandatului primit din partea Comitetului Central al partidului, delegația română la Budapesta a ridicat, de asemenea, această problemă în fața celorlalte delegații, arătînd că în situația creată este necesar să se găsească o formă prin care întîlnirea consultativă să-și exprime dezaconcordul față de atacul îndreptat împotriva Partidului Comunist Român. De asemenea, delegația a subliniat necesitatea de a se face un apel către toate delegațiile partidelor participante ca, în cursul întîlnirii, să se abțină de la orice atac împotriva vreunui partid frățesc, prezent sau nu la întîlnire. Ea a relevat încă o dată că aceasta este o problemă principală, de care depinde caracterul și natura întîlnirii, însăși orientarea care se imprimă atît actualei întîlniri, cit și viitoarei consfățuiri internaționale.

Partidul Comunist Român consideră drept o cerință elementară asigurarea la orice întrunire a partidelor comuniste a unui spirit tovarășesc și a unui climat de principialitate, respectarea strictă a cerinței de a nu se pune în discuție și de a nu se condamna în nici o formă politica și activitatea altor partide.

Delegația partidului nostru la Budapesta a făcut eforturile cele mai stăruitoare pentru a se asigura desfășurarea normală a lucrărilor întîlnirii. Din dorința de a se

găsi o soluție care să servească acestui scop și să fie acceptabilă pentru toți participanții, delegația noastră a propus ca în procesul verbal, cu caracter intern al ședinței, să se înscrie următoarea declarație: „Delegațiile participante la întîlnirea de la Budapesta constată cu regret că delegația siriană a criticat un partid frățesc — P.C.R. — și consideră că aceasta nu corespunde spiritului întîlnirii. Ele iau act cu satisfacție că delegația siriană și-a retras afirmațiile făcute la adresa politicii și activității P.C.R.”.

Delegațiile își exprimă dorința ca în cadrul întîlnirii consultative să nu fie atacat vreun partid frățesc. Delegațiile relevă necesitatea eforturilor de a se examina liber, sub forma discuțiilor, într-o atmosferă tovarășească, problemele legate de consfățuirea internațională a partidelor comuniste și muncitorești. Fiecare partid poartă responsabilitatea pentru intervențiile sale.

Delegațiile iau act că prin aceasta incidentul este închis, ceea ce corespunde spiritului democratic în care trebuie să se desfășoare lucrările întîlnirii consultative”.

Cu toată stăruința depusă de delegația partidului nostru pentru a se da acestei probleme o soluție acceptabilă, și deși unele delegații au considerat justificate intervențiile delegației române, propunerea menționată mai sus nu a fost acceptată.

Deoarece întîlnirea nu a dezaprobat atacurile împotriva partidului nostru ale delegației siriană și nu și-a însușit apelul ca în cadrul întîlnirii consultative să nu se atace alt partid frățesc, delegația P.C.R. nu mai putea continua să participe la lucrările întîlnirii. În conformitate cu hotărîrea Comitetului Executiv, delegația a făcut o declarație de principiu în care s-a arătat situația gravă la care s-a ajuns prin încălcarea normelor de relații între partidele frățești, prin împiedicarea schimbului democratic de păreri în cadrul acestei întîlniri, și s-a retras de la lucrările întîlnirii pînă la hotărîrea ce urma să fie luată de Comitetul Central al Partidului Comunist Român.

Analizînd situația creată în cadrul întîlnirii de la Budapesta, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român aprobă atitudinea și acțiunile întreprinse de Comitetul Executiv al Comitetului Central. În același timp, plenara aprobă poziția și activitatea desfășurată de delegația Partidului Comunist Român la întîlnirea de la Budapesta, inclusiv părăsirea de către aceasta a întîlnirii.

Constatănd că la întîlnirea consultativă de la Budapesta nu s-au creat condiții pentru o dezbateră democratică a punctelor de vedere ale partidelor în legătură cu pregătirea unei consfățuiri internaționale, că acestei întîlniri i s-a imprimat cursul puterii în discuție, criticării și blamării altor partide frățești, Plenara Comitetului Central a hotărît ca partidul nostru să nu mai participe la lucrările acestei întîlniri. Plenara consideră că participarea în continuare la întîlnirea consultativă de la Budapesta ar însemna acceptarea promovării unor practici și metode de condamnare a altor partide, de impunere a voinței unor partide altor partide, practici care dăunează în mod grav eforturilor pentru normalizarea relațiilor dintre partide, contribuie la adîncirea divergențelor existente în sinul mișcării comuniste, agravează și mai mult pericolul adîncirii sciziunii.

Partidul Comunist Român consideră că este de o importanță vitală pentru unitatea mișcării comuniste promovarea unor relații între partidele comuniste bazate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar, pe respectarea independenței, egalității și neamestecului în treburile interne, pe dreptul fiecărui

(Continuare în pag. V)

Înapoierea de la Budapesta a delegației Partidului Comunist Român

Vineri dimineața s-a înapoiat în Capitală delegația Partidului Comunist Român, alcătuită din tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., și Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., care a participat la întîlnirea consultativă a partidelor comu-

niste și muncitorești de la Budapesta. La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost întâmpinată de tovarășii Chivu Stoica, Leonte Răutu, Virgil Trofin, de membri ai C.C. al P.C.R., activiști de partid. Erau de față Jozsef Vince, ambasadorul R. F. Ungare la București, și membri ai ambasad.

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5842 | 6 PAGINI — 30 BANI | SIMBĂTĂ 2 MARTIE 1968

CONFERIREA TITLULUI DE „EROU AL MUNCII SOCIALISTE” ACADEMICIANULUI CONSTANTIN DAICOVICIU

La Palatul Consiliului de Stat a avut loc, vineri la amiază, solemnitatea conferirii titlului de „Erou al Muncii Socialiste” din Republica Socialistă România și a Medaliei de aur „Secera și Ciocanul”, academicianului Constantin Daicoviciu, membru al Consiliului de Stat, rectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, pentru merite deosebite în domeniul învățămîntului și științei, în activitatea de stat și obștească, cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani.

Înalta distincție a fost înmînată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

La solemnitate au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Leonte Răutu, precum și Constanța Crăciun, Ștefan Peterfi, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Miron Nicolescu, președintele Academiei Republicii Socia-

liste România, academicieni și alți oameni de știință și cultură.

Adresîndu-se sărbătoritului, tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a felicitat călduros în numele Comitetului Central al Partidului, al Consiliului de Stat și al guvernului cu prilejul conferirii înaltei distincții. Aceasta, a spus președintele Consiliului de Stat, constituie o pretuire a muncii depuse de tovarășul Daicoviciu pe mai

Controlînd calitatea firelor (Fabrica de stofe de mobilă-București)

(Continuare în pag. V-a)

OMAGIU Dedicăm o parte din acest număr FEMEII, tovarășei noastre de viață și de muncă

INTEGRAREA FEMEII ÎN DINAMISMUL EPOCII

Acad. prof. Raluca Ripan

Foto: EMIL COJOCARU

Portretul colectiv al femeii contemporane — prezentă în mii și mii de ipostaze ale hărniciei și devotamentului, pe tot cuprînsul țării — a devenit an de an mai complex.

Acest lucru nu s-ar fi putut întîmpla dacă, prin fațeta n-ai fi fost ajutat să priceapă care e puterea ei, care e dreptul ei la libertate, la muncă, la fericire, care e perspectiva care i s-a deschis, ce i se acordă, ce i se cere, ce poate da.

„Orînduirea socialistă — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a femeilor — a adus schimbări radicale în situația femeilor din țara noastră; ele se bucură azi de drepturi de-

plene, găsesc condiții pentru dezvoltarea și afirmarea ne-stingherită a capacităților și aptitudinilor, pot ocupa în societate un loc corespunzător muncii și pregătirii lor”.

Este un fapt binecunoscut că în societatea noastră nu există domenii care să nu beneficieze de aportul competent, plin de entuziasm și hărnicie, devotament și talent al femeilor.

Statistica ne oferă în această privință date extrem de elocvente: din totalul celor care lucrează în economia națională, peste 47 la sută sînt femei; ele constituie peste 48 la sută din cadrele cu studii medii și 33 la sută din cele

(Continuare în pag. V-a)

LÎNGĂ NUMELE ȚĂRII

Sîntem purtătorii de cîntec din somnul străbunilor îmbătușit, purtătorii ai liniștii neamului lîngă pămîntul de timp viscolit.

Sîntem căuțători de comori în ceasul unei lumi roditoare, prin brațele noastre nedespriște de lut lumina arde pînă la flacără între baladă și soare.

Și multușiți că sprijinim pămîntul, rotund și limpede ne dăruim ca într-o cumințenie a lucrurilor zhorului prin care viețuim.

ELISABETA NIȚA

ÎN PAG.

3

ITINERAR OMAGIAL
IN ISTORIE

— repere biografice —

SĂPTĂMÎNA CULTURALĂ ȘI ARTISTICĂ VĂZUTĂ DE DIN EXPOZIȚIILE UNOR TINERE PICTORIȚE

LITERATURĂ

Volumele din colecția Lucaș-fărul aduc mereu în librării nume noi care, toate bat la poarta vieții și de a căror evoluție criticii se ocupă — e nedreptățit învinuie că le ignoră... La un moment dat înviază de schițe mici (li s-a zis „pluile”) crease oarecare neîncredere în virtuțile epice ale noului promotor de prozatori însă, repede, s-a observat că e vorba de necesitățile de exprimare („conținut”) care dictează proporțiile acestor proze și că nici nu e necesar ca toți scriitorii să aibă un larg suflet epic.

De existență, care se lasă ele însele în serios, sînt privite cu seriozitate și de critica și de cititori. Abordarea unor probleme esențiale sub raport social și psihologic este unul din motivele care au făcut să se impună tematică încă de la primele volume, Nicolae Breban și Al. Ivășiuc. De curând am înregistrat și un debut în poezie: Ștefan Stătescu semnează Corn de vîntoară. Dacă va fi fost cîndva la vîntoară, poetul a înregistrat bine nu animale însingurate, ci peisaje și culori. Nu e vorba, din fericire, de naturi moarte cu rate sălbatice ci de impresionismul în albastru și alb al unor acvareluri. Însă nu e statornic acestui gen. Îl atrag și pinzele ureșite, pe teme clasice — de pildă Achile în țara Troiei. Ne-a surprins evoluția unui poet care a dat de mult primul volum — Dimitrie Rachi, prezent acum în librării cu Dinamica secundă. Micul romanticism din „Euforia căderii” e din fericire nereprezentativ, în schimb, poetul are acum vizivul violent („Poem cristalin”) sau te surprinde pe scene de vis de o pregnantă agresivitate. („În marea trecere”).

Debutul lui N.V. Turcu ne-a plăcut tocmai pentru că prozatorul nu se complăce în înduioșări asupra naivel copilăriei. El ia în primire cu seriozitate universul maturilor și vine cu o viziune care este a lui și care este interesantă. Asemenea debuturi bărbătești care atacă frontal probleme

ADRIANA ILIESCU
MIRELA NEDELCU
DANA DUMITRIU
Turnul Teatrului de stat din Bacău — a avut ambiția să prezinte Capitalei — o premieră pe care o pîșea originală. Și „Incendiu” lui Dimos Rendis conține în sine termenii unui asomenea justificat orgoliu „cultural” (din politicele circumspecții a expresiei „act de cultură”, genuflexiune „oizată”, se mai pot derota încă foarte multe expresii).

Carolina Iacob: „BALANS”
Ioana Radulescu: „INTERIOR”
Actul dumneavoastră — temerar — de a-l aduce pentru prima oară pe Călinescu în cinematografie se semnează într-o conjunctură în care producția de la Buftea a început să ne îngrijoreze serios.

Regizorul IULIAN MIHU:
CE VA DEVENI PE ECRAN OTILIA?
— Cam așa. Și nu numai atât. Să vă dau un exemplu. Literatura operează cu mai mare ușurință și perfect justificat cu abstracția, absența din cadrul. Dacă un personaj vorbește, iar interlocutorul nu este foarte implicat în discursul acestuia, el, pentru cititor nu există. Filmul, strimțorât de verismul, îl „ține” vizavi. De ce nu l-am exclude? De ce nu l-am introduce numai atunci cînd are ceva de răspuns, fie și printr-o tăcere?

— Deci, primul imprumut din literatura. O să fie puțin „șoc” dar mi se pare logic. Să ne uităm puțin la carte. „Enigma Otiliei”, roman balzaiac, de structură, de... — Un moment... Din capul locului trebuie să aflăm ce se grăiesc la interesat, ca și pe mine, mai mult personalitatea lui Călinescu decît romanul. Noi l-am fost fidele lui Călinescu în spiritul cântării, în ceea ce anunța ea, dincolo de structură, că va deveni Călinescu. Mai precis — vrem să facem un film așa cum și l-ar fi făcut astăzi autorul.

— De unde știți cum l-ar fi făcut? — Nu înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

TEATRUL

de unor dense demonstrații ideatice. Filodendronul era în piesa de debut simbolul unei existențe înăbușite, stare pe care eroii începeau să o depășească. Incendiu, simbolul-titlu, e aici avertismentul, e jocul purificator al distrugerii, forța egalizatoare a cenușii din care eroii încearcă să se renaască adîmna păsării Phoenix. Acesta-i esențialul, gîndește Maria, eroina piesei, după două acte de cutură și de întrebări neliniștite. Dar dacă reușim să extragem sublimată această idee, pe care o pîșea mai cîlcie o demostrează print-o mai densă și mai viguroasă construcție, termenii actuali fabule dramatice apar de o banalitate și pe alocuri de un ridicol de necesită.

Antonia, Maria, Marco — apar ca un convențional trio al unei drame de aloc, din ale cărui peripeții și abandonări succesive com reactualiza mitul păsării Phoenix. Frumosul simbol al purificării striveste însă nemilos subredă, meschină fabulă a adulterului (meschină chiar dacă protagoniștii au amintiri comune). Și în acest sens, cred — pentru a salva valorile existente în text, spectacolul ar trebui să se îndepărteze de reprezentarea strictă a banalității acestei lumi. Lucrul acesta ar fi trebuit avut în vedere de realizatorii băcăuani. Mai mult răcedea a demonstrației ar evidenția mai mult calitatea intelectuală a textului. Interesează mai puțin verosimilul somnambulismului aparent al lui Marco, (interpret: Ion Buleandru) și chiar iestirele temperamental ale înfrînului arhitect Antonia, Andrei Ionescu) iar jocul Mariei (Kitty Stroeșcu) scuturat de unela ostentativ sublinier ar scuti spectacolul de vulgară interpretări. Dar însemnările noastre nu pot rămîne decît observanții pe marginea unui spec-

CE VA DEVENI PE ECRAN OTILIA?

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

FILM

Fiecare săptămîna cinematografică lansează celebrități sale, debutanții săi, vedetele sale, frumoasele sau talentatele sale actrițe (uneori această alternativă transformîndu-se în coincidență). Dacă spectatorul se duce la film pentru aventură, pentru scenele lirice, sentimentale, pentru intensitatea unei drame sau hazul unei situații comice, pentru miracolul trucejelor care-l aruncă în plin fantastic, în pură imaginație concretizată etc. nici unul nu rezistă ispitei atit de totalitare a vedetei. Și cei care se ocupă cu partea comercială a cinematografului știu prea bine acest lucru, chiar dacă uneori se fac că uită. Săptămîna aceasta filme care au rulat pe ecranele noastre nu-și zăbinesc reclamele în jurul unor „star”-uri. Avem de a face, surprinzător, cu interprete adevărate în roluri mai mult sau mai puțin reprezentative, sau cu actrițe pur și simplu.

format un cuplu comic pe care critica l-a declarat superior chiar celui al lui Hardy și Laurel. Ne mulțumim deocamdată cu o Rita Tushingham salbatică și...mută, într-un film tot despre un bărbat și o femeie, mai puțin emoționanți ca eroii lui LeLouch, melodramatizați și răcițiți printre lupi. Replica civilizată a Evei lui Sidney Hayers persistă pe ecrane adîndu-i acești abundenți de public sedus definitiv de spontaneitatea, vitalitatea, impresionismul suav livresc al poveștii de dragoste interpretată de Trintignant și Anouk Aimée — acest cuplu fermecător. Feminitatea, finețea și căldura discretă a actriței au fost aproape destinate, hotărîte să participe la transfigurarea elanului minunat și eternei nașterii unei iubiri. Sentimentalii sînt fericiți — lucizi, raționali, marii admiratori ai glacialității ideilor sau captivat de se îngheșese să vadă un film sentiment. Anouk Aimée dă un recital de poezie inteligentă, în simplă, profundă. Și scopul a fost atins — fără să fie „stat” ea este de acum o „preferată”.

Sergei Bondarciuk ne-a oferit mai puține prilejuri de a comunica afectiv cu tulburătoare adolescență, progresivă maturizată în frământările contradictorii ale războiului, și în contactul dezconcertant cu oamenii. Alți zece de actrițe se cer consecvent într-o asemenea prezentare care încă a un singur criteriu: hazardul programării filmelor unei săptămîni. Hana Brejchova (Dragostele unei blonde) un brutal anti-star, o revelație a frontului cinematografului cel, alături de Raquel Welch, frumusețe provocatoare, best-seller răsărit, suris fascinant pentru inimă naive și pentru experții publicității (Loana), Dary Saval inepuizabil comica, răsfățată și inventivă, excesiv gălăgioasă și inevitabil păgubă (Căuțai Idolu), Angelica Domröse mai palidă ca niciodată, opacă ca un tort fără frișcă etc.

Participăm la competiție cu Margareta Pălaru (Impușcături pe portul) și Irina Gărdescu (Cercul începe la etajul III). Am prefera să nu facem comentarii, nu din pricina calităților interpretative ale acestor două actrițe române, ci din pricina posibilităților ce le-au fost oferite de scenariști și regia filmelor în cauză. Cu asemenea pelicule nu vom avea decît interprete mediocre chiar dacă virtual ar putea susține roluri de substanțialitate artistică.

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

MĂRȚIȘOARE ÎN TUȘ de NEAGU RĂDULESCU
Cu Rita Tushingham pe generic sperăm un film excesiv bun. Dar chiar într-o peliculă mediocră, „Capcana”, talentul e talent. Spectatorul nostru o cunoșc din „Custul mierii” și au despre ea o imagine mai curînd contradictorie, dramatică, și puțin știu că este una din cele mai bune actrițe de comedie, ca „Șpilul”, filmul premiat acum doi ani la Cannes, își datora suavitățile hazlie privirilor ei native, soțiilor ei de expresivă candoare. Recent, alături de o altă mare actriță a ecranului englez, Lynn Radgrave, serioasă concurentă anul trecut la „Oscar”

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

CINEMATOGRAFE

O LUME NEBUNĂ, NEBUNĂ, NEBUNĂ...
rulează la Patria (orele: 13; 16,30; 20); București (orele: 9; 12,30; 16,30; 20); BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU
rulează la Republica (orele: 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15); Festival (orele: 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); AM ÎNTILNIT TIGANI FERICITI
rulează la Lucașfărul (orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Central (orele: 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21); CEI 7 SAMURAI
rulează la Victoria (orele: 9,30; 13; 16,30; 20); EXISTĂ ÎNCĂ SLAVE
rulează la Capitol (orele: 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45); DIMINETE DE IARNĂ
rulează la Lumina (orele: 9,30; 11,30; în continuare 18,45; 20,45);

STĂPIN PE SINE — PLEDOARIE PENTRU BOB; STĂDIA OANEE VĂ AȘTEAPTĂ; FILE DIN ISTORIA SPORTULUI; GUSTAV FACE CURA DE SLĂBIRE;
rulează la Timpuiri Noi (orele: 9-21 în continuare); UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE
rulează la Union (orele: 15,30; 18; 20,30); Volga (orele: 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21); Aurora (orele: 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30); LORDUL DIN ALEXANDER-PLATZ
rulează la Doina (orele: 9; 10; 11 pentru copil. După amiază: 12; 15,30; 18; 20,30); VALETUL DE PICĂ
rulează la Feroviar (orele: 8,30; 10,45; 13; 15,30; 17,45; 20); Ecce Homo (orele: 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21); Gloria (orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); IMPUȘCĂTURI PE PORTATIV

Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45); PROFESORUL DISTRAT
rulează la Buzestii (orele: 15,30; 18; 20,30); INCERCUIREA
rulează la Dacia (orele: 8,30; 14,30; în continuare 16,30; 18,45; 21); Miorița (orele: 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30); DE TREI ORI BUCUREȘTI
rulează la Bucegi (orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); CONTELE BOBBY SPAIMA VESTULUI SĂLBATIC
rulează la Unirea (orele: 16; 18,15; 20,30); RAZBOI ȘI PACE
seriile I și II rulează la Lira (orele: 15; 19,30); Viitorul (orele: 15; 19,30); UN NABAB MĂGHIER
rulează la Drumul Sării (orele: 15; 17,30; 20); JOUCURI NESCHIMBATE
rulează la Ferentari (orele: 15,30; 18; 20,30); CAUȚAI IDOLUL
rulează la Giulești (orele: 10; 15,30; 18; 20,30); Arta (orele: 9,30; 15,45 în continuare; 18; 20,15);

SIMBĂTA 2 III 1968
17,30 Curs de limba spaniolă (lecția a 5-a); 17,58 Sumarul zilei; 18,00 Pentru noi, femeile I; 18,30 Pentru copii și tineretul școlar La șase pași de o excursie — emisiune concurs; 19,30 Buletinul de seară; 19,50 Buletinul meteorologic Publicitate; 20,00 Tele-enciclopedie; 21,00 Întîlnire cu... Astă-seară, Ladislau Kovya; 21,20 Film serial: Evadatul; 22,10 La genul feminin Revista muzicală de J. C. Averty; 22,35 Campionatul mondial de patinaj artistic Proba de figuri libere — femei Transmisivitatea de la Geneva; 24,00 Telemagazinul de noapte.

SIMBĂTA 3 III 1968
OPERA ROMÂNĂ „Trubadurul” ora 19,30; OPERETA „Printesa Circului” ora 19,30; COMEDIA „Euridice” ora 19,30 Sala Studio „Martin Borman” ora 19,30; TEATRUL DE COMEDIE „Capul de rătăjit” ora 20; TEATRUL MIC „Par și simplu o criză” ora 20; TEATRUL LUCIA STURDZA BULANDRA sala Schitu Măgureanu „Julius Cezar” ora 20; Sala Studio „Comedie ne înținerie” ora 20; TEATRUL C. I. NOTTARA Sala Magheru „Miracolul” ora 19,30; TEATRUL GIULEȘTI în sala TEATRULUI EVREIESC DE STAT „Martorii se suprimă” ora 20; TEATRUL BARBU DELAVRANCEA „Hoții” ora 19,30 STUDIUL I. A. T. C. „Nenorocirile din dragoste ale lui Arlecchino și ale celorlanți” ora 20;

OPERA ROMÂNĂ „Frumoasa din Pădurea adormită” ora 11; „Don Juan” ora 19,30; OPERETA „Contesa Maritza” ora 19,30; „Țara Surisului” ora 19,30; TEATRUL NAȚIONAL sala Comedia „Regina de Navara” ora 10; „Apus de soare” ora 15; „Bome și Julietta” ora 19,30; Sala Studio „O femeie cu bani” ora 10; „Jocul adevăratului” ora 15; „Topaze” ora 19,30; TEATRUL DE COMEDIE „Opinia publică” ora 10,30; „Sîntul” ora 20; TEATRUL MIC „Amintirea a două dimineți de luni” ora 10,30; „Medalion Vasile Alecsandri” ora 15; „Richard II” ora 20; TEATRUL LUCIA STURDZA BULANDRA Sala Schitu Măgureanu „Iulius Cezar” ora 10; „Livada cu vișini” ora 15; „D-ale carnavalului” ora 20;

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

— Înțeleg prea bine. Adică — mai simplu — căutați personaje pe stradă însemnând, aici, chiar teatru? (Știu că folosiți o distribuție de profesioniști, în parte).

Femeia, prezentă în cele mai variate ipostaze ale activității materiale și spirituale, adăugă astăzi civilizației și culturii valori autentice, de înaltă semnificație umană.

Drumul afirmării personalității sale — consecință descoperirii vocațiilor și descătușării energiilor ei creatoare — a însemnat cel puțin pentru început o continuă și dramatică înfruntare și răsturnare de prejudecăți ce-l negau și-l anulau dreptul la acțiune. Neacuri de-a rîndul s-a întreținut în jurul

accesibilității femeii la viața social-culturală și științifică un climat refractar, uneori opresiv, considerându-se aprioric că este lipsită de posibilități fizice și intelectuale.

Istoria națională oferă numeroase exemple de femei ilustre, care ridicându-se la un înalt grad de demnitate umană și civică, au înălțat concepții închinată și deformatoare privind locul lor în societate, numele lor au rămas înscrise în istorie, știință, literatură sau artă, munca și succesele

lor au sporit patrimoniul spiritual al poporului, făcînd — nu de puține ori — faima națiunii române peste hotare. Puterea lor de sacrificiu și dăruire, cu care și-au urmărit nobilul țel, s-a convertit în prețios tonifiant moral pentru femeile generațiilor următoare. Prin ceea ce au făcut și dăruit neamului nostru, aceste femei au comunicat și un anume stil de viață angajat marilor idei ce definesc în timp o societate cu destinele ei.

ANA IPĂTESCU

Într-o scrisoare adresată marelui revoluționar Nicolae Bălcescu, A. C. Georgescu, informa despre largul ecou al mișcării revoluționare de la 1848 din țara noastră. Se oprea mai cu seamă asupra faptelor de vitejie și cetezană a luptătoarei Ana Ipătescu, „fapta d-nei Ana Ipătescu de bucurie și interes născut cauzei noastre. Toate gazetele din Viena s-au ocupat de ea; vreo 40.000 de exemplare și fol volante cu titlul „Sîngerăoasă contra-revoluție din București și eroina Ana Ipătescu care a salvat libertatea patriei” au făcut-o cunoscută tuturor de aici”.

19 iunie 1848 — ziua de cumpănă a actului Revoluției. Guvernul provizoriu, arestat în urma unui complot, este complot imobilizat. Totul este pierdut pentru moment, sortit eşecului. Dar Ana Ipătescu, „românca ce poartă arma în mînă ca orice bărbat”, reușește prin admirabilele calități propagandistice să înfulețască poporul, să-l îndemne să-și apere cu armele revoluția și pe conducătorii ei.

Itinerar omagial în istorie

REPERE BIOGRAFICE

ECATERINA TEODOROIU

Cîteva fotografii — păstrate în casa memorială din Vădeni-Gorj — transmit imaginea adolescentină, de o discretă distincție, a bravului sublocotenent — onorific Ecaterina Teodorescu, „eroina de la Jiu” — așa cum a aclamat-o țara, cu o jumătate de veac în urmă, și o poartă în sine istoria faptelor de armă dinoldeanu.

Date anterioare războiului din '916 — '917 explică vocația patriotică și militară a acestei Jeanne d'Arc a României moderne, printr-un natural atasmament față de figurile de eroi, acoperiți de aurul legendei, față de oamenii demni ai acestor pămînturi, expuse în permanență furtunilor dinăuntru și din afară. Instinctul libertății și al datoriei i-a descătușat energiile: o tenacitate neobișnuită, sprîmînită pe jocul inteligenței și al curajului, cu abandonarea totală în primele rînduri ale frontului și renunțarea la bucuriile și visurile romantice ale virstei.

Înrolată de timpuriu în detașamentul de cercetași, patronat de numele căpitanului de panduri — pornit la domnie din aceste locuri, cu a-prope o sută de ani înainte —

Ecaterina Teodorescu rămărnă valul prejudecăților privind incompatibilitatea femeii cu haina militară, dobîndind — grație devoia-mentului și vitejiei sale verificate — „privilegiul” de a lupta cu arma în mînă.

Maî întâi, simplă infirmieră, voluntar, cu timpul omul de șos al companiei porțene, rănită în cîteva rînduri grav (ceea ce a dus la o spitalizare îndelungată în Capitală și Iași). În fine — comandant de pluton, „fata din Vădeni” a primit în semn de recunoștință „Virtutea cercetașă” și „Virtutea militară” — clasa a II-a.

Numeroase fapte de arme și mărturie de epocă probează spiritul de sacrificiu al Ecaterinei Teodorescu, care — îmbărbîndu-și tovarășii de luptă — „turna în sufletul soldaților o vigoare de neînchipuit”. Inscrisă cu litere de foc în istoria războiului de reînțregire, bătălia de la Mărășești propune conștiinței naționale actul nobil de jertfă al sublocotenentului-femeie, răpus de gloanțe în seara lui 22 august 1917, în Dealul Secului, într-o ciocnire violentă, hărăzitoare de forțe, ce avea să prefigureze victoria românească.

Lucia Sturdza-Bulandra este, într-un fel sau altul, pe lângă creația unui nou tip de comedie în teatrul nostru — care pornind de la postulatul cultivării maxime a vocației prin efort opune datului nativ, exterior, farmecului feminin, o luciditate și o conștiință bărbătească — animatoarea unei mișcări teatrale autentice, integratoare de valori pe temeul afinității artistice.

LUCIA STURDZA-BULANDRA

meșteșugari cărora conștiința deplină a vocației le inoculează calmul și le sugerează persoana. Pentru Lucia Sturdza-Bulandra teatrul a constituit o activitate mereu reluată de la capăt, în sensul că n-a considerat niciodată epușarea experimentului artistic, exersarea fiind din acest punct de vedere nu numai pur tehnică, dar și o exersare a unor disponibilități artistice latente. Fie voluntară și lucidă, marea noastră artistă a imprimat pecetea personalității sale deopotrivă faptului artistic și activității de ani

mare a mișcării noastre teatrale. Împreună cu Tony Bulandra și alții „echilibrați” ai scenei românești, a creat o trupă care, în ciuda multor dificultăți materiale — prin promovarea valorilor autentice din dramaturgia universală și din cea originală, prin slăuirea pînă la detaliu a gestului și a cuvîntului, prin pasiune — a reușit să-și formeze un public constant și receptiv. Marile sale „creații” din „Pădurea”, „Vasa Jeles-nova”, „Mamouret”, „Nu se știe niciodată”, transmit publicului prin mesajul artistic

și ideatic al piesei, o invitație pentru stil de viață, o sugestie pentru un sentiment durabil, o obsesie sau o nostalgie, mereu aceeași și mereu alta. Dorința Luciei Sturdza-Bulandra de a prelunge dincolo de scenă vibrația crezului său artistic, a trăi-

rii sale e așa de mare încît, cu toată sobrietatea și cenzura gândurilor sale în „Amintiri...” tristețea discontinuității fatale a artei teatrale o determină să-și teatralizeze sentimentele: „Noi actorii ne plîngem uneori că succesele noastre sînt ephemere și venimele noastre se stingă odată cu noi. Pe cînd făcîm artiștii pictori, sculptori și a scriitorilor se prelungește, crește chiar și după dispariția lor. Operele lor poartă mai departe amprenta talentelor care le-au descîrșit concepțiile. Sînt satisfacții și... satisfacții”. Satisfacția cea mai mare însă a Luciei Sturdza-Bulandra — exemplul său social și artistic — le-au constituit slăuirea vocației sale și conștiința necesității unui militantism artistic și social, legat de aspirațiile majore ale poporului.

ȘTEFANIA MĂRĂCINEANU

Ștefania Mărăcineanu se înscrie printre puținele femei de la începutul secolului, s-au dedicat științei. Studiază la Paris și lucrează alături de soții Curie, dînd la iveală importante lucrări în domeniul radioactivității. Publicații ale Academiei din Paris și din țară înregistrează prestigioasele ei succese. Peste 20 de lucrări științifice originale au imprimat numele Ștefaniei Mărăcineanu în țereții lumi științifice.

Intoarsă în România, Ștefania Mărăcineanu ocupă catedra de fizică și chimie la Școala centrală de fete, iar mai tîrziu, în 1925 activează ca asistentă la Facultatea de științe din București. Întîmpinînd rigiditatea unui timp în care femeile erau se consacrau științei erau privite cel mult cu neîncredere, Ștefania Mărăcineanu a făcut mari sacrificii pentru a organiza prima secție de radioactivitate la Facultatea de științe.

Dăruindu-se cu pasiune muncii de cercetare, Ștefania Mărăcineanu a pus printre primii oameni de știință bazele studiului fizicii radioactive în țara noastră.

Pagină realizată de VICTOR BIBICIOIU

HORTENSIA PAPADAT-BENGESCU

În literatură, femeile au înscris mai puține nume, dar și acelea sînt considerate mai mult prin nota exotismului feminin, curioasă și amuzantă de punctul de vedere al speței masculine. Poetele sînt pricite mai ales ca mostre de sensibilitate specifică și mai puțin ca valori de contribuție în dezvoltarea literaturii. O scriitoare română, Hortensia Papadat-Bengescu e printre puținele femei de literatură care înfîmă tradiția: ea ne-a rămas ca una din pietrele de hotar în literatura noastră. Fără să-i lipsescă, desigur, caracterul sufletului feminin, cea mai mare scriitoare a noastră și-a constituit opera ca o intervenție decisivă în evoluția prozei românești: romanul de analiză, formă modernă a prozei, ilustrat exemplar de Proust, este inițiat între Carpați și Dunăre de Hortensia Papadat-Bengescu.

Scriitoarea (născută în 1876) debutează în 1912, iar în anii următori captează defnitive atenția marilor critici Ibrăileanu și Lovinescu, acesta din urmă fiind considerat părintele ei literar.

„Concert din muzică de Bach” se tipărește în 1929, dar în afara celebrului roman, alte cărți anterioare sau ulterioare ca editare și mai controversate la timpul lor, încep să dezvăluie în posterele subtilități de artă literară inedite: „Ape adînci” (1919), „Femeia în fața oglinzii” (1921), „Rădăcini” (1938), din cultura noastră.

intregesc și îmbogățesc profilul artistic elevat în „Concert din muzică de Bach”. Hortensia Papadat-Bengescu ne-a transmis și un portret uman fermecător; o sensibilitate rară conjugată cu o conștiință, pasiune și energie neobișnuită, închinată muncii de creație. Mamă a patru copii, nu obosea împărțindu-se între ocupațiile casnice și cele de scriitor. În timpul războiului (1916-1917) o aflăm în calitate de soră la spitalul de răniți din Focșani. Sufărurile soldaților, ale celor simpli și săraci, deveneau pentru ea sfișietare și era ericită cînd, uneori, reușea să-și întoarcă „pe unii din ei de la moarte”.

Cu Eugen Lovinescu s-a legat nu numai în virtutea unor afinități comune pentru literatură: A fost între ei o prietenie, și mai mult, o frăție, o intimitate de preocupări, consacrată de frumoasele scrisori care ne-au rămas mărturie.

De altfel, conducătorul „Sburătorului” a avut un aport fundamental atât în formarea, cit și în recunoașterea și impunerea scriitoare.

Istoria literară a fost obligată (elocventă și celebra lucrare a lui Călinescu) să-i consimeneze cu litere proeminente meritele; și va fi în viitor, poate și mai mult interesată de contribuțiile ei neobișnuite la dezvoltarea prozei românești, spre gloria prelungită a scriitoare, și întru mîndria generațiilor viitoare feminine din cultura noastră.

MARIA TĂNASE

Rar în destinul unui artist debutul poartă în el o certitudine; cel mult o promisiune. În cazul Mariei Tănase lupta măritoare a legendei s-a aprins la incandescență încă de la primul său recital, transmis pe calea undelor la 20 februarie 1937, succesele dobîndite în apariții ocazionale anterioare captivînd atenția unui cerc restrîns de inițiați.

O viață tumultoasă plină de spectaculozitate — așa cum ne-o restituie biografia. Popularitatea imensă a cîntăreții și-a aflat originea în farmecul indelicabil al interpretării sale: timbrului vocal — impresionant de natural și modelat după structura melodică a versului, tulburător de adînc al raportului — i s-au adăugat virtuțile creatoare și disponibilitățile de expresie fizică, prezente în panoplia actorului de elită. „Cîntăc Maria Tănase cîntă — apreciază undeva recitatorul Geo Bogza — dincolo de vocea ei, inteligența se simte în permanență trează. (...) Pusă să cînte la microfonul postului de radio sau pe plăci de patefon, Maria Tănase nu s-a intimidat și nici nu a fost tentată de acte de parvenire vocală. Ea a

cîntat ca o femeie de la țară, ca o țărăncă”. Nimic mai adevărat că Maria Tănase și-a nutrit vocația dintr-o artă mustind de semnificații. Repertoriul ei — alcătuit din o sumă inestimabilă de piese antologice indicînd un grad superior de a cultiva gîndurile și sentimentele unui popor și ale omului de rînd, de la extaz la dezamăgire, de la glumă la înflăcărare, de la bucurie la duioșie și compasiune — toată gama dorului, inefabilă, nedefinită trăsătură sufletească a românului a fost turnată în formele ei ideale. Creatoare de stil și de scoală, Maria Tănase a consolidat prestigiul artei noastre interpretative peste pranișă, dirijînd atenția străinilor asupra melosului folcloric authton, receptiv de atunci cu o apetență mereu sporită, înctî numele ei — asociat Mioritei și lui Eminescu — s-a convertit în legendă.

Cîntecul românesc și Maria Tănase — două entități pe care timpul le duce, inseparabile, prin generații, altor și altor generații.

HARICLEA DARCLÉE

Cînd, după ce cucerise gloria europeană, Darclée se întorcea în țară, emoțiile ei erau mai mari decît înaintea marilor spectacole oferite Parisului, Milanului, Petersburgului și Nisei. Mai avea de cucerit Bucureștiul, și cu el admirarea celor din neamul său, la care se gîndise tot timpul cît era departe de patrie.

În capitala României, publicul o aștepta cu egală înfrigurare. Darclée, era a lor, era „privighetea Carpaților” și interesul pentru muzică se însoțea cu mîndria legitimă că marea celebritate a operei își avea originea în cîmpia din Valea Dunării.

Cum era și firesc, pe scena Bucureștiului succesul a fost imens. Un public nesfîrșit o conducea, după spectacol, de la Teatrul Național pînă la Hotelul Continental, unde își avea locuința. O mare de glasuri exprimînd supremul elogiu, împletit cu neprețuită căldură familiară, impresionantă pentru marea cîntăreță, care, dacă obținuse favorarea marilor citadele occidentale, cunoscuse suferință și vitregiile străinătății.

Hariclea Darclée se născuse la Brăila, în 1863, în timpul unei călătorii pe care părinții ei, Ion și Maria Darclée, o făceau atunci; altfel erau din Turnu Măgurele. Înainte de a împlinei 7 ani, Hariclea trecea printr-o boală, din care, medicul consultați, nu sperau că va scăpa cu viață. Miracol inexplicabil, cînd nimeni nu mai credea

într-o înmănoșire, fetița, prin propriile-energi reușește să învingă maladia spre bucuria nemărginită a familiei.

Și-a făcut educația într-un pension la Viena, unde asistă și la primul spectacol de operă, „Traviata”, cu Adellina Patti. Nici Darclée, nici Adellina Patti nu știu atunci, prima că va deveni rivala renunțată a celei din urmă, și a cuvîntului, prin pasiune — a reușit să-și formeze un public constant și receptiv. Marile sale „creații” din „Pădurea”, „Vasa Jeles-nova”, „Mamouret”, „Nu se știe niciodată”, transmit publicului prin mesajul artistic

și ideatic al piesei, o invitație pentru stil de viață, o sugestie pentru un sentiment durabil, o obsesie sau o nostalgie, mereu aceeași și mereu alta. Dorința Luciei Sturdza-Bulandra de a prelunge dincolo de scenă vibrația crezului său artistic, a trăi-

Dar gloria nu-i întunecă bunul simț și luciditatea: viața ei particulară semănă — surprinzător — cu o existență spartană; avea un program de muncă minuțios întocmit pentru fiecare zi, de cînd se trezea pînă tîrziu după terminarea spectacolului.

N-a uitat, de asemenea, să revină repetat în țară, chemată de un nebruit sentiment patriotic; și nu numai pentru a-și delecta concetățenii, dar și cu scopul nobil de a institui aici, un teatru de operă a valoros, cerut de necesitățile culturale ale vremii.

Numele ei, alături de numeroase altele, mărturisește că solul românesc e prolific în talente artistice geniale, destinate să cucerească sensibilitatea lumii și să amplifice numele istoric al poporului lor printre națiunile cele mai cunoscute. Darclée se înscrie cu certitudine într-o asemenea ordine de mărețe fapte.

SATIRĂ

Nu știu de ce, dar din totdeauna am avut numai antipatie pentru nașul meu care m-a botezat (născut nu am făcut!). Și asta probabil din cauza că se invita prea des la masă, avea pretenția să spun: „Sărut-mina, nașule, sărut-mina, nașule”; ba ar fi vrut să-i spun la fel și sclifositei de fiică, care avea să se nască când eu împlinesc 18 ani.

E drept că era un om foarte atent, nu venea niciodată cu mina goală; mai aducea și doi... nepoți.

Nu știu cum a făcut, dar s-a prăpădit săracul. Lumea spune că din cauza fiicării, care cica „n-ar fi avut noroc în dragoste” (eu o vedeam în fiecare seară cu cite unul). Esențialul e că am rămas fără naș, apoi am rămas și fără naș, așa că duminică sint la masă numai cu ai mei.

Acum, după ce bietul naș nu mai există printre noi, îmi dau seama cât de mult mi lipsește. De acest lucru m-a convins colegul meu Augustin Vrăbioiu. Oricine are nevoie de vreo adeverință, de o repartiție în Capitală, de reparat caloriferul se plînge la Vrăbioiu și acesta spune următoarele cuvinte magice: „Lasă că rezolvă nașul”. Și are așa niște nași!...

Odată, fără nici o intenție, îi povesteam de nepotul meu (pramata de nepot a fost exmatriculat pentru niște fleacuri de injurături adresate între patru ochi profesorului de sport).

REZOLVĂ NAȘUL

„Ei și ce-a făcut bietul copil?” — a întrebat Vrăbioiu. Lasa că-ți spun eu pe profesorii ăștia de sport: nu poți să le spui o vorbă de critică și sar de parcă i-ai fi așezat pe o grăpă cu colții în sus. Vorbesc eu cu nașul și se rezolvă. El are legături cu învățământul!”

Nepotul meu, impertinentul meu de nepoțel, a fost reînmatriculat.

Altădată, nu găseam ceapă. Da: niște ceapă banală — de aragoc sau de apă, nu găseam și pace. „Îți face nașul rost mi-a spus Vrăbioiu. Măine îți aduce un sac!”

„Păi, spuneai că nașul tău are legături cu învățământul...”. „Nu, că eu am doi: unul care m-a dus la biserică și altul care m-a adus acasă!”

Chiar a doua zi, Vrăbioiu mi-a adus un sac cu ceapă. Tii, ce însemnă să ai un naș!

Ieri eram la o discuție cu tovarășa Sonia și Vrăbioiu. Vorbim de copii, și Sonia ne-a mărturisit că e tare necăjită că nu are și ea un copil. „Rezolvă nașul” — a sărit Vrăbioiu. „Care naș?” — am întrebat eu; zicea că unul e la Aprozar și altul pe la învățământ. Unul te-a dus la biserică și altul te-a adus... „Ala de m-a adus are un băiat la statistică. Băiatul de la statistică e prieten cu unul Curcubeu, care e din același județ cu tovarășul Păscăric; el e administrator la spitalul 135. Doctorul ginecolog de la acest spital i-a botezat administratorului doi copii. Deci... e un naș dublu!”

Ce sulfar e de astenie, dar scara relațiilor lui Vrăbioiu mi-a provocat un sindrom discordant pe fond de... erasi. N-am mai rezistat și i-am strigat: „Mă, cine te-a oprit pe tine în București, la cercetare, că în facultate dădeai în gropi?”. „Nașul!”. „Cine i-a găsit nevastă-i slujbă tot în Capitală, când ea era repartizată la Tocănești?”. „Nașul, săracu!”

„Cum ai luat tu casa înaintea mea, când nu aveai nici copii?”. „Ce-a mai umblat nașul ăla, de m-a adus de la biserică!”

GH. NEAGU

PORTRETE • PORTRETE

Ca și Iago, Pristanda, sluga prin definiție și cocșie, a asistat și el la diverse spectacole, printre care figurează la loc de cinste nemuritoare: „Scrisoarea pierdută”. În consecință s-a pus la curent, alarmat să nu-i semene la cestiminte, dar profund identic cu prototipul, la esența caracterului. Pristanda, cel din contemporaneitate, nu mai poartă mândrul de polițai, nu se mai numără steaguri, nu se mai plînge de greutățile „familiei” sale numeroase, strâncit de o „renumeratie” insuficientă. Pristanda nu se mai plînge și nici atașamentul său față de Tipătescu nu și-l mărturisește sonor. E sericil cu demnitate, și gata la toate mișelile din principiu. Când îi vine un șef nou își pune în slujba lui toate cunoștințele și capacitățile, acind o singură grije: să sublinieze ce plin de păcate a fost cel anterior, și cit de fericiți sint oamenii c-au scăpat de el. Și ca să-i demonstreze noului venit devotamentul, îl previne discret cu privire la cei de care trebuie să se ferească, de cine se cuvine să se descotorosească, cui să acorde încredere, pe cine să promoveze, toate recomandările fiind strecurate abil, cu modestie și supunere, dar după un cod sigur al intereselor sale personale. Și pentru ca Pristanda să-l convingă pe superiorul său că e „om de credință”, se improvizează urgent în om de casă. Serviciul trece, cu toate

obligățiile sale, pe planul doi, trei și patru. Pristanda punându-și toate forțele în slujba „doamnei” căreia are grijă să-i trimită la vreme mașina instituitei pentru acoperirea trebuirilor domestice, și chiar a odraslelor șefului

care membru al familiei șefului său adorat. O conjură pe tovarășa tovarășului să aibă grijă de sănătatea lui, fiindcă prea se extenuază cu munca și prea mult pune toate la inimă, e în relații de amicitie cu sora tovarășei, și cu verișoara cumnatului cărului tovarășului, trece măcar o dată pe săptămână pe la soacra nepoatei fratelui cărului șefului tovarășului, totdeauna amabil, necontenit afabil, ceșnic îndatorit, gata oricând să-l întrebe dacă au nevoie de ceva, și cum poate să le fie de folos. Pristanda stă în umbră și se bucură din inimă de succesele „șefului”, birfește în surdina pe toți adversarii acestuia, duce un război surd cu inamicii lui prezumțivi, atent la orice mișcare, înzestrat cu o sensibilitate de seismograf, capabil să înregistreze cea mai infimă undă. Și când a simțit că „șeful” e pe ducă, sare din barcă ochind alta care să-l salveze.

Iar în clipa în care tremendul s-a produs, cind șeful își face bagajele, Pristanda, care nu mai „toarnă la hîrdăul lui Petrace”, dar e tot atât de crincen, de aprig și de inverșunat ca modelul său din „Scrisoarea pierdută”, Pristanda, cel din contemporaneitate, sluga absolut și fără scrupule, caută un alt stăpîn cărui să-i declare credință și pe care să-l convingă, sincer și cu lacrimi în ochi, că e acum, dintodeună și pentru vecie: „omul dumneavoastră!”.

pe care Pristanda le ocrotește cu tandrețea lui atentă, vie, trează și neostentivă. Pristanda știe toate nevăzutele familiei celui după urma cărui „mă-nincă piine”, e gata la toate serviciile solicitate, sau numai presimțite și are cite un gest de delicatețe pentru fie-

MIC TRATAT DE PROFITOLOGIE

(III)

Raporturile profitorului cu cei din jurul său sint foarte precise, încă de la naștere!). El se consideră un fel de mentor al lui Atlas. Ca și cum acesta l-ar fi impunitic să încaseze daunele morale și materiale ce i se cuvin pentru că a sprijinit atîta amar de vreme bofta cerească în spinare, homo profitans așteaptă acum, drept compensație, lumea să-l ducă în cerc pe el.

Principiul fundamental al atitudinii lui so poate rezuma în cunoscuta deviză: „Toți îmi datorează mie totul, eu nu datorez nimănui nimic”. Acest creditor al

este invizibil pentru homo profitans, dacă prezența atî de apropiată a pachidermului nu aduce cu sine nici un avantaj. În schimb douăzeci de kilometri nu reprezintă o distanță prea mare pentru detectarea unei molii, cu condiția ca ea să-i fie utilă.

Profitorul își petrece deci viața ferindu-se de elefanți neavantați (chiar dacă i-au fost prieteni din copilărie) și căutînd cu frenezia molii utile (chiar dacă ele nu-i acordă nici un fel de atenție). Judecînd după aceste manifestări s-ar putea crede că, pentru el, sentimentele au o impor-

CREDITORUL UNIVERSULUI

de NICOLAE MINEI

universului are un singur scop în viață: să-și pună datoriile să plătească. Căci, începînd cu prima ridicare în picioare a lui *Phiteantropus Erectus*, trecînd la descoperirea focului și născocirea roții, și ajungînd la inventarea reactorului atomic și stofei nesofornabile, a rachetelor cosmice și tălpii de crep, a plămînilui artificial și ondulției permanente, tot urcusul din abisurile sălbăticești pînă pe culmile civilizației s-a efectuat, conform convingerii lui *homo profitans*, exclusiv de dragul său.

De altfel, organismul lui funcționează după criterii fiziologice oarecum diferite de cele ale muritorilor de rînd. La un *homo profitans*, nervii optici, de pildă, prezintă o pronunțată — dar selectivă — miopie, care se îmbină în mod paradoxal cu o excepțională acuitate a vederii. Astfel, un elefant situat la cincizeci de centimetri de virful nasului său

tanță tot atît de mare ca și — să spunem — entuziasmul stîrnit pe *Proxima Centauri* de turneul lotului nostru de fotbal în America Latină. S-ar mai putea crede că, față de un *homo profitans*, mașinile electronice de calcul sint niște puștoace romantice, iar șerpii cu clopoței năstredte.

Nimic mai greșit decît această impresie! În realitate, *homo profitans* este un mare sentimental și, în primul rînd, un amoretz atît de constant și de devotat, incit prin comparație, dragostea lui Romeo pentru Julietta ține mai curînd de domeniul unui vag și superficial flirt. Căci, din clipa în care vine pe lume și pînă în momentul cînd o părăsește, *homo profitans* se află sub imperiul unei imense, exclusive și coplesitoare afecțiuni: iubirea de sine.

De la nașterea lui, nu a celor din jur.

VIZAVI

Nu trebuie să fii neapărat înotător pentru ca luna să-ți pară caschetă de baie, totuși de unele lucruri trebuie să te îndoiești. Nu de toate însă, pentru că devii om genuenche.

Uneori e mai bine să le lucrurile așa cum sint, deși astfel nu te vei simți niciodată ca Arhimede, în baie.

Tîrșave Agălide nu mostenise proprietatea de a se îndoii. Asta, ca și o listă întregă de alte lucruri, nu se poate moșteni. O căpătase întimplător ca o palmă.

Parșivă proprietate! Te face mai periculos decît cei ce se enervează la vederea unei șepci ecosez.

Pe la fărâ duceci circula liniștit pe bulevard, spre operă, cînd s-a oprit deodată în fața unei vitrine pe care era lipit ambalajul unui înghețate consumate. A vrut să traverseze strada. Atunci l-a venit ideea vizavului.

Un trecător a fost oprit și întrebat unde este vizavi. Se grăbea și i-a arătat cu mina. Pe trotuarul celălalt un domn îmbrăcat în costum gri-fer, cu pălărie și cravată grenă, plimba sînta unul cline-soricar. L-a privit senin și i-a spus că vizavi însemnă pe trotuarul celălalt, dar nu a știut să-l arate precis, unde.

Acum făcuse un tur dus-întors cu un bumerang. Un tip

cu servietă, întrebat unde e vizavi l-a îndreptat spre omul cu șoricar. Nu s-a dus stînd că acolo nu era vizavi. A mai trecut odată strada la îndemnul unei cucoane. Aici în nici un caz nu poate fi vizavi. S-a convins întrebînd un copil.

— Vizavi? Nu-i aici. E dincolo.

Dincolo l-au ajutat doi tineri care mergeau tîndu-se de braț.

— Vizavi este acolo unde nu sîntem noi, i-au spus amîndoi fericiți.

I-a crezut pentru că erau dol.

Pe cealaltă parte a străzii a oprit un bătrîn cu o sacoșă plină cu gutul, apoi un student, un om care citea ziarul, o femeie și doi balerini!

La fărâ cinci a întrebat un șofer de taxi, o fată cu ochelari, doi caporalii, trei elevi în drum spre meditație, și un zugrav.

Apoi s-a urcat pe balustrada podului Elefterie și s-a aruncat în Dimbovită.

Cum stătea înfipit cu capul în mîlul apelor, cu piciorarele perfecte întinse, nu parea deloc o trestie gînditoare.

Alo, salvarea?... Desen de GROSU MIHAI

— Ai uitat și la chenzina asta să-mi trimiți pensia alimentară?... — Păi d-ai avut beauf... să uit... că am uitat. Desen de N. CLAUDIU

Desene de VASILE NAȘCU.

MOTIVE DE DIVORȚ

Cei doi tineri se duceau la divorț. Așa hotărîseră ei; că nu mai au nimic comun, că nu se mai iubesc, tă mă rog, s-a stins viața fanelicei Venelei și asta-i situația, trebuie să divorțeze. Cîm pe lista tribunaleului sint trecuți mai epur sfîrșit, au intrat în bodega de vis-à-vis ca să bea o bere.

— Stăm la masa asta că e mai ferită de curent — spuse el protector. Cu sinuzita ta nu-i de glumit.

— Da — aprobă fata, agățîndu-și paltonul în culier.

— Dacă ai nevoie de medicamente îmi dai un telefon și îți fac rost imediat. Să lăsam ambițiile deoparte.

De fapt, tot dintr-o ambiție pornise și divorțul: el a vrut să meargă în concediu la munte, ea la mare. Și s-a dus fiecare, consecvent, unde a vrut. S-au întors amândoi după o săptămînă, îndirjiți, bănuitori, acril și puși pe răbunări: ea nu l-a mai gătit, el n-a mai plătit telefonul, ea a început să plece de acasă devreme și misterioasă, el a început să se întoarcă la domiciliu sîrziu, fredonînd niște melodii necunoscute. Pînă la urmă ea l-a anunțat într-o dimineață: — Cu banii pe care i-am strîns pentru mașina de spălat rufe, mîine mă duc și dau divorț.

Asentea, bineînțeles, ca el să spună: „Fii serioasă. Nici nu mă gîndesc să divorțez”. Dar el a spus altceva:

— N-are rost să cheltuești tu banii. O să înaintez eu divorțul. Scot banii de la C.E.C. pe care i-am strîns pentru mobilă. Tu ai nevoie de mașină de spălat.

— Oh, i-a răspuns ea rece. Nu mai am pentru tine să spăl aștea rufe. În schimb tu, dacă te muți al nevoie de mobilă.

— Pentru un bărbat singur mobilă nu mai contează.

Din cauza asta au înaintat divorțul amîndoi în aceeași zi. Acum stau față în față și încearcă să pară calmi.

— Știi, reluă ea conversația după un timp, cred că ar fi fost foarte simplu să îl mers în vară cu mine la mare. Eu n-am vrut să ajungem aici.

— După o apreciere feminină — replică bărbatul ironic — în 50 la sută din divorțuri bărbatul este vinovat, în celelalte 50 la sută femeia este nevinovată. Cum o să te descurci, totuși, singură?

— Nu-mi duce grija — remarcă ea malțioasă.

— Te înșeli. Cînd întîlnim o femeie despărțită de sot ne întrebăm mereu ca atunci cînd cumpărăm o mașină veche: ce defect o fi avut de s-a debarasat fostul proprietar de ea?

— La fel putem gîndi și noi despre un divorțat — remarcă fata. Observă că nu ți-ai soos încă verigheta.

— Am uitat. Pur și simplu am uitat — spuse el. Dar vād că nici tu n-ai renunțat la ea.

— Am încercat, dar nu iese. Trebuie s-o tai.

Bărbatul ridică în aer citeva rotofoale de fum. Apoi întoarse obrazul spre ea blind și superior, ca atunci cînd o media la matematică pentru examenul de la cursul seral:

— Știi de unde vine obiceiul ăsta de-a purta verigheta pe mina stîngă? Vine de la egipteni. Ei credeau că există o venă a dragostei care străbate și ajunge pînă la inimă — zîmbi fata.

— Poate că există — zîmbi fata.

— Tot el spun că dragostea e lucrul cel mai frumos pe care zeii l-au dăruit oamenilor. Ascultă — hotărî el dintr-o dată. Ce program ai pentru ziua de azi?

— Eu? Nîmic deosebit.

— Atunci, hai cu mine. Luăm primul tren și plecăm la Predeal. E unul la 13.45.

RODICA TOTT

CONVERSAȚII PROBABILE

de VALENTIN SILVESTRU

— Ia te uită — se infurie termita către un toparos aflător prin preajmă. Habar n-au ce-i aia primăvară!

— Să nu duci niciodată sporovăială. În cele din urmă, mai mult împinse cu sahamia decît convinse, săpără cite o galerie, făcără cite un mușor și-și scoaseră capetele umede la fața caldă a pămîntului.

— Ce aer greu! — strîmbă din nas citița.

— Și nici n-a crescut încă iarba cumsecade... — se crispa rîmă.

Drept care se întoarseră în mica văgăună de sub scoarță.

— Nu mai poți avea încredere în nimeni — filozofă cocoșul dezamăgit, văzînd că celuilalt nu i se întimplă nimic.

— Intr-adevăr — confirmă dezolată șopîrila. Mie mi-a furnizat informația, în tinerețe, o cămilă...

Privighetoarea făcea vocalize așteptînd să răsară luna. Cîrînguș foșnea, murmură, zumzăia înfîiorîndu-se ca o orchestră în preajma începerii concertului.

— Iar te apuci de blestemății? — bombăni cucuveaua.

— Nici un respect pentru

somnul altora, nici un respect? — cloncăni pupza.

— Dar chiar în fiecare noapte scamăd, soro? — ehiță și liliacul.

Privighetoarea sfîrșește gătîrile și-și dresă decret glasul; în clipa aceea intră tragea fire își finu răsuflarea ca să audă primul tril.

— Voi cînta o Nocturnă anușă diafan mica artistă cunștie, fără să privescă pe cineva. Și numaidecit aerul nopții se încălzește de efluvii sonore umitoare.

— Degeaba, n-ai cu cine vorbi — citiță cele trei zburătoare și se traseră în zburătoare într-o scorbure adîncă, unde nu se auzea decît ronțăitul necurmat al carilor.

Criticii își făcuseră datori, criticii puteau să doarmă.

MEMORABILE

AMBASADORUL CURTENTOR

Ecaterina cea Mare puse să se saps un piriaș la Tarskoie-Selo. Acesta nu era prea mare, dar satisfacea gustul împărătesei, care voia să aibă o apă curgătoare pe domeniile ei.

Ambasadorul Franței pe lingă curtea Rusiei, prințul de Ligne, făcea însă tot soiul de glume pe socoteala acestui piriaș

lăș lipsit de orice însemnătate.

Cu toate acestea, într-o zi, un grădnar, probabil în stare de ebrietate, s-a încercat în apa piriașului și vestea a fost adusă împărătesei tocmai cînd prințul de Ligne era în audiență la ea.

— Ei, ce mai zici? întreabă Ecaterina pe ambasador.

— Ce să spun! Cred că grădnarul a crut să măgulească pe Majestatea Voas-

tră, răspunse prompt curtenitorul francez.

PREFERINȚĂ

Ninon de Lenclou a cărei frumusețe era mai vestită decît curtea ei, scrisese unui bogătaş, cerîndu-i fără nici o jenă, o sumă de bani. Bogătaşul îi trimise numaidecit într-un plic o bancnotă de o mie de franci cu următoarele cuvinte: „Îți trimit alături o mie de franci și zece mii de franci”.

Ninon de Lenclou

mulțumi îndată, în următorii termeni: „Mulțumesc... Aș fi preferat mai degrabă o mie de sărutări și zece mii de franci...”

FARD

Două femei elegante și extrem de fardate întrebă pe Rossini ce părere are despre frumusețea femeilor franceze.

— Doamnelor, la răspunse compozitorul, eu sint muzician și nu mă pricep în pictură.

POȘTA UNOR REDACȚII

în și-n realitate? Priviți în jurul dv? Citiți revistele de specialitate.

Lili Iovănoche — Carel. Pasteluri banale, tentă subțire, descrieri de natură a-noste, prea multă căntă. Mai răriti-o...

Preferință Dian — Săsar. Am primit poemul dv închinat „Damigeli cu vin” împreună cu mostra — sursă de inspirație anexată. Mai trimiteți!

E. Mailat — Tîncibest. Am citit cu atenție povestirea dv. intitulată „Poartă-n casă”. Datorită scrisului necitet, n-am înțeles nimic. Povestirea deși scurtă, e destul de lungă. Intriga e facilă. Finalul ar trebui scos integral și înlocuit cu altceva. Și în definitiv, ce vrei să spunei cu „nebulosă infinitesimal”? Așteptăm noi vesti de la dv.

Sonia Bol — Salcia. Poeziile dv: „Arc peste arc”, „Arcaș cu arc” și „Arcuirea-n arc” ne-au plăcut. Sint remarcabile versurile doi și patru din prima poezie, pe care le reproducem integral:

„Si visele se contopeau ou cenușa serii

Revino, tei ucis, revino... Dar de ce nu vă arcuți pe-

următorii nu prea avem spațiu.

Radu Fum. Nîmic nou nici de această dată. Totuși per-severati. S-ar putea să fie totuși ceva. Dar n-am băga mina în foc... Pe de altă parte, cine știe?...

A.B.C. — Hîrlău. Frumosa poezie pe care ne-o trimiteți a mai fost scrisă odată de mine. Și fără atîtea greșeli de ortografie... Toți ceilalți corespondenți care ne-au trimis manuscrise pînă la data de 1. I. a.c. sint anunțați că producțiile lor au fost citite și aruncate la cos.

P.S. Toate numele și adresele de mai sus sint fictive; aici fiind vorba de corespondența mea cu diverse gazete și reviste.

MORIA GALĂTEANU

FLORIN IONESCU

HOTĂRÎREA Comitetului Central al Partidului Comunist Român

(Urmare din pag. 1)

partid de a-și elabora de sine stătător linia politică internă și externă. Partidul Comunist Român militează pentru promovarea unui climat de adevărat democratic în mișcarea comunistă, de înțelegere și colaborare tovarășească, pentru lichidarea oricăror forme de presiuni împotriva altor partide, a atitudinilor de discriminare, a practicilor invecitivelor și acuzațiilor, a oricăror încercări de a împărți partidele comuniste frățești în marxiste sau nemarxiste, în internaționaliste sau naționaliste, sau în oricare alte categorii.

Poziția noastră fermă a fost și este că nu trebuie înțepriș nimic, sub nici o formă, care să aibă drept efect agravarea relațiilor dintre partide, adăncirea neînțelegerilor și divergențelor. Dimpotrivă, orice acțiune a partidelor comuniste trebuie să ducă, pas cu pas, spre refacerea unității lor, spre întărirea coeziunii tuturor forțelor progresiste, antiimperialiste, din lume.

O consfățuire a partidelor comuniste și muncitorești nu trebuie să reprezinte un scop în sine. Ea poate contribui la normalizarea situației din mișcarea comunistă, poate duce la întărirea unității partidelor comuniste și muncitorești din întreaga lume, numai dacă în organizarea ei se pornește de la respectarea neabătută a principiilor fundamentale ale relațiilor dintre partidele comuniste, dacă se creează condiții ca la pregătirea ei să participe în mod democratic, pe bază de drepturi egale, toate partidele comuniste, dacă se asigură posibilități reale pentru exprimarea liberă a opiniilor fiecărui partid. Poate servi acest scopuri numai o consfățuire care pornește nu de la idei și soluții prestabilite, ci de la necesitățile reale ale întăririi unității, care nu-și propune să pună în discuție, să judece sau să condamne un partid sau altul, ci să netezească căile spre înțelegere și colaborare între toate partidele, fără nici o deosebire. Partidul nostru pornește de la ideea că forța fiecărui partid constă în capacitatea de a exprima voința și interesele clasei muncitoare pe care o reprezintă, ale poporului din care face parte. Aceasta este o premiză esențială pentru îndeplinirea în același timp a îndatoririlor sale internaționale, pentru creșterea contribuției sale la cauza generală a socialismului și păcii, la întărirea frontului antiimperialist.

Hotărând de a nu mai participa în continuare la lucrările întâlnirilor consultative de la Budapesta, deoarece aceasta nu asigură un schimb liber, democratic, de păreri în legătură cu conferința internațională a partidelor comuniste și muncitorești, Partidul Comunist Român este animat de dorința de a milita în continuare pentru dezvoltarea relațiilor cu toate partidele frățești — fie că participă sau nu la îndeplinirea de la Budapesta — pentru normalizarea relațiilor din mișcarea comunistă și muncitorească, pentru întărirea unității ei, pentru întărirea solidarității tuturor forțelor progresiste din lume, a întregului front antiimperialist, pentru victoria cauzei socialismului, păcii și progresului.

CONFERINȚA TITLULUI DE „EROU AL MUNCII SOCIALISTE“ ACADEMICIANULUI CONSTANTIN DAICOVICIU

(Urmare din pag. 1)

multe planuri de activitate. Aș remarcă pe cel istoric, al cunoașterii trecutului de luptă al poporului nostru, care are o importanță deosebită în educarea maselor, a tinerii generații, în dezvoltarea națiunii noastre socialiste. Prețuim, de asemenea, activitatea depusă pe frontul învățământului, domeniul important în formarea și educarea noulor generații, care contribuie activ la făurirea societății noastre. De asemenea, tovarășul Daicoviciu a adus și aduce o contribuție de preț pe tărâm politic și social. Exprim convingerea conducerii noastre de partid și de stat, a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, că prețuirea activității tovarășului Daicoviciu, simbolizată și prin această decorație care în sine nu poate să exprime totul, va stimula și în viitor participarea sa la dezvoltarea societății noastre, contribuția sa la cunoașterea și mai reală a istoriei patriei.

Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere contribuției pe care oamenii de știință și cultura întreaga noastră intelectualitate, o aduc la edificarea societății socialiste, la progresul și bunăstarea poporului român.

Strins unită, clasa muncitoare, țărâniea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate, făuresc împreună, cu abnegație și avânt, visurile înaripate ale nenumăratelor generații ale poporului — un viitor luminos, prosper și fericit, pentru patria noastră scumpă — România socialistă.

Te felicit din toată inima, tovarășe Daicoviciu, și îți doresc mulți ani, multă fericire și sănătate.

Răspunzând, academicianul Constantin Daicoviciu a spus: Înalta, prera înalta distincție cu care sînt onorat astăzi — a cărei semnificație deosebită și valoarea extremă nu-mi scapă — mă copleșește. Ea umple de lacrimi ochii omului pe care-l vedea în față și înima de o imensă fericire. Primele cuvinte care îmi vin pe buze sînt acelea ale unei calde mulțumiri și ale unei nețărmurite recunoștințe.

Am fost — și v-aș ruga să-mi dați acest credit, și sînt sigur că mi-l veți da — în toată viața mea un om cu simțul datoriei și al răspunderii. Simțul datoriei și răspunderii față de poporul meu, față de țara mea și aș putea spune față de întreaga omenire. Am dorit mai mult sarcini și nu onoruri.

INTEGRAREA FEMEII

(Urmare din pag. 1)

cu studii superioare. Sutele de mii și milioanele de țărânci din cooperativele agricole de producție reprezintă o forță importantă în creșterea agriculturii socialiste, a căror contribuție este concretizată grațior în faptul că peste 50 la sută din numărul zilelor-muncă efectuate anul trecut au fost realizate de femei. Importanța aportului la dezvoltarea culturii este o realitate definită prin faptul că 58 la sută din totalul personalului în învățământ, cultură și artă este femeie.

Cu mîndrie și satisfacție afirmăm că jumătate din tineretul care învață în universități și școli superioare o formează tineretea fete. Ele termină universitățile cu note

care nu le diferențiază întru nimic de colegii lor. Le regăsim, mai tirziu, peste ani fete înscrise între oameni de literatură și artă, între oameni de știință, promovînd permanent, datorită calităților specifice pe care le au de a fi perseverente în activitatea lor și dornice de a contribui efectiv la progresul țării și civilizației noastre.

Întreaga noastră viață socială ilustrează însemnătatea aportului femeilor în activitatea socială și obștească, rezultatele pozitive ce se obțin prin atragerea lor la o participare activă în acele domenii de activitate în care aptitudinile lor specifice își găsesc un larg câmp de afirmare.

Intr-un domeniu de o mare frumusețe și noblete umană cum este creșterea și educarea

INFORMAȚII

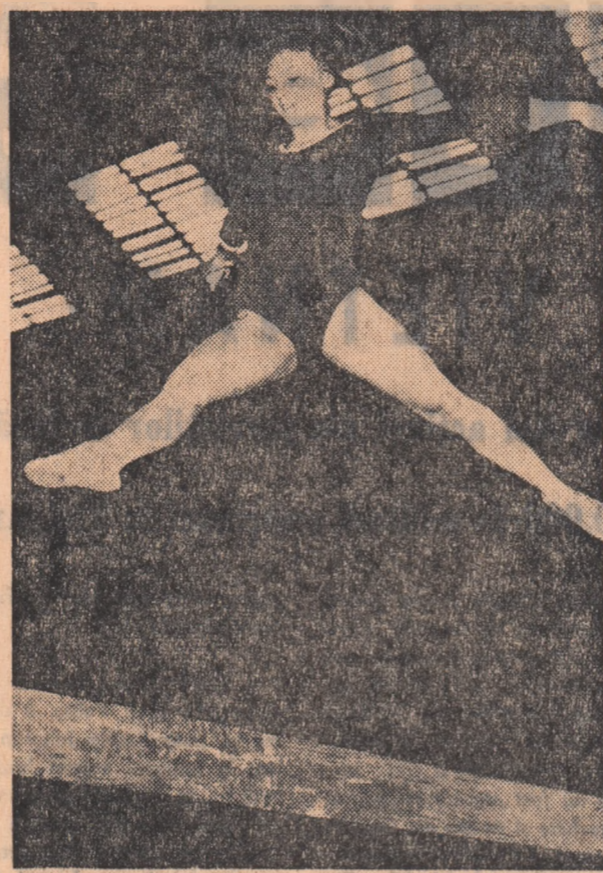
In cadrul adunării generale a Academiei, vineri au continuat dezbaterile pe marginea dării de seamă asupra activității pe anul 1967 și a planului de activitate pe anul în curs.

Membrii ai Academiei și specialiștii din instituțiile de cercetări au prezentat diferite aspecte și realizări ale activității științifice, subliniind progresele dobîndite în ridicarea calității muncii de cercetare, în legarea științei de cerințele construcției socialiste. S-au făcut numeroase propuneri privind orientarea tematicii către problemele majore ale economiei, ocrotirii sănătății, culturii, evidențiindu-se totodată, căile de promovare și stimularea a cercetărilor complexe și interdisciplinare. Un mare accent s-a pus pe necesitatea stabilirii unor priorități în ce privește domeniile științifice și tematicile de cercetare, pe concentrarea mijloacelor umane și materiale asupra problemelor de care depinde în mai mare măsură înfăptuirea programului de ascendență economică și social-culturală a țării. În dezbateri s-a relevat însemnătatea organizării în țara noastră a unui număr mai mare de manifestări științifice cu participare internă și internațională și s-au formulat propuneri privind afirmarea mai puternică a științei românești în viața științifică internațională.

Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd în R.D. Germană, o delegație guvernamentală condusă de Mihai Marinescu, ministru al industriei construcției de mașini, care, la invitația guvernului Republicii Democratice Germane, va participa la deschiderea ediției din primăvara acestui an a Tîrgului internațional de la Leipzig. Din delegație mai fac parte Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, și experți.

Cu prilejul prezentei în țara noastră a baletului „Triveni” din Delhi, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă a oferit vineri la amiază, în saloanele restaurantului „Athene Palace”, un cocktail. Au luat parte Alexandru Balaci, vicepreședinte al C.S.C.A., reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai O.S.T.A., conducători ai unor ansambluri artistice din Capitală, oameni de artă. Au participat Amrik Singh Mehta, ambasadorul Indiei la București, și membri ai Ambasadei.

(Agerpres)

O spectaculoasă săritură pe birnă
Foto: V. RABA

De atunci s-a schimbat ceva în viața mea

Plecasem la Tokio ca mezină a echipei. Fusesem atît de copleșită de emoții încît dimineața, la a-runcările preliminare, a fost nevoie să mă sprijin de un stîlp pentru a-mi potoli tremurul genunchilor. După-amiază însă, la finală, obosisem. Numai aveam putere și pentru emoții. Ceea ce promiseseam la București, să intru în finală izbuzisem.

Prima aruncare din finală. Am plecat, în elan, relaxată. Nu mă uit undeva sulița. Să nu am deziluzii. Aud murmurul tribunelor. S-a înfîșurat ceva deosebit. Dacă ai ști ce înseamnă să fii acolo, singură, în mijlocul a o sută de mii de oameni, o sută de mii de strîni, singură. M-am uitat spre colțul de tribună unde știam că trebuie să fie delegația română. Erau în picioare, aclamau, și săreau, și fluturau cu tot ce le stătea la îndemînă. Sica a alergat la mine: Formidabil! Ai aruncat peste 60 m. Să fie adevărat? Mă uit la indicatorul electronic de rezultate. Era adevărat. O clipă ești o veșnicie. În sfîrșit becululele se aprind. Murmurul tribunelor se transformă în aplauze. Cad pur și simplu pe bancă. Încep să nu mai aud nimic. Ceva, ca o căldură, ca o bău-tură binefăcătoare îmi fulgeră întreaga ființă. Eram campionă olimpică. Poți să nu fii fericită. O lacrimă neastîmpărată pe obraz. Dar rideam, rideam...

Și acum, după aproape patru ani, văd podiumul de premiere, aud parca acordurile imnului național, privesc cum urcă spre înălțimile albastre tricolorul și, în toată această ambianță, mă văd pe mine, mîndră și fericită...

MIHAELA PENES
Maestră Emerită a Sportului

(Agerpres)

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

CAMPIONATUL INTERNAȚIONAL DE SPADĂ AL ROMÂNIEI

În sala Floreasca din Capitală a început ieri Campionatul internațional de spadă al României. Pentru turneul final, care va avea loc astăzi dimineața de la ora 10,00, s-au calificat următorii 8 sportivi: Husariu (România), Vitebski (U.R.S.S.), Erdos (Ungaria), Schmitt (Ungaria), Schultze, Uhlich, Fiedler (R. D. Germană) și Kurchab (Polonia). După-amiază, de la ora 16,00, încep primele salturi ale competiției pe echipe, la care participă reprezentativele României, Uniunii Sovietice, Ungariei, Poloniei și R. D. Germane.

Ieri, în „Cupa de Iarnă” la rugbi, s-a disputat meciul dintre echipele Constructorilor București și Farul Constanța. Jocul s-a încheiat cu scorul de 11-0 (0-0) în favoarea rugbiștilor constănțeni.

FLORETIȘTELE DE LA STEAUA ÎN FINALA C.C.E.

În cadrul competiției internaționale feminine de floretă „Cupa campionilor europeni” de la Torino, Steaua a învins cu 10-8

pe Doza Budapesta. În finală, florețiștele de la Steaua vor înfrîna pe Dinamo Moscova.

CAMPIONATELE REPUBLICANE DE SCHI

Campionatele republicane de schi au continuat ieri la Poiana Brașov cu desfășurarea probei de slalom uriaș. La masculin (traseu a măsurat 1800 m), victoria a revenit lui Cornel Tăbăraș, cronometrat în 2'14"8/10.

Proba feminină, desfășurată pe un traseu de 1200 m, s-a încheiat cu victoria sportivei clujene Judith Tomori, care a realizat timpul de 1'49"3/10.

În campionatele internaționale de tenis de masă ale Angliei care au loc la Brighton, Jonyer (Ungaria) l-a învins cu 3-0 pe Giurgucă (România). Alte rezultate: Beleznai (Ungaria) — Barnes (Anglia) 3-0; Neale (Anglia) — Šurbek (Iugoslavia) 3-0; Korpa (Iugoslavia) — Kunz (Cehoslovacia) 3-2.

În finala probei feminine pe echipe, Cehoslovacia a învins cu 3-2 echipa U.R.S.S.

La Montevideo urmează să se înfrunească în aceste zile Co

mitetul de arbitri al Federației internaționale de fotbal (F.I.F.A.). Printre altele se va stabili lista arbitrilor pentru campionatele mondiale din anul 1970 din Mexic și se va lua în discuție proiectul de modificări al regulamentului de joc, care va fi suspus viitorului Congres al F.I.F.A.

MONDIALELE DE PATINAJ ARTISTIC

Celebru cuplu englez de patinaj artistic Diana Towler-Bernard Ford a cucerit pentru a treia oară titlul mondial în proba de dansuri. Evoluând din nou pe cunoscuta melodie din filmul „Zorba grecul”, cei doi așii ai patinajului britanic au înfrînat publicul prezent în sala din Geneva, precum și pe arbitrii concursului, obținînd trei „sase”, nota maximă ce se acordă.

Iată clasamentul în proba de dansuri: 1. Diana Towler-Bernard Ford (Anglia) — 332,9 puncte; 2. Yvonne Suddick-Malcolm Cannon (Anglia) — 319,8 puncte; 3. Janet Sawbridge-Jhon Lane (Anglia) — 319,7 puncte; 4. Judy Schwomever-James Sladky (S.U.A.) — 311,8 puncte; 5. Irina Grișkova-Viktor Rijkin (U.R.S.S.) — 310,9 puncte; 6. Ludmila Pokhomova-Alexandr Gorșkov (U.R.S.S.) — 307,9 puncte etc.

În cadrul grupei sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni” la baschet masculin, la Milano echipa Simmenthal Milano a întrecut cu scorul de 75-60 (34-30) formația iugoslavă Zadar.

În urma acestei victorii, baschetbaliștii italieni au câștigat grupa respectivă și s-au calificat în semifinalele competiției.

Pe aurul performanțelor scrie M U N C Ă

În vreme ce sub zăpadă irump ghiociei, văzduhul prinde să arunce spre pămînt petalele albe de mătase ale parașutelor. Despre ele vreau să scriu azi. Despre ele și despre temeritatea unor fete care n-au cunoscut niciodată ovaliile unui stadion plin deși, acolo sus, ele au făcut dovada unei rare măiestrii sportive. Le sîntem datori cu toții și spectatorii și cu cei care ne încumăntăm uneori să asternem ceva pe hirtie. E adevărat că uităm mai întodeauna de curajul lor — o dimensiune umană un curaj rațional, dar care nu înseamnă că saltul în gol e un lucru oarecare. Le privim doar atunci cînd sînt aproape de noi. Totul ni se pare ca o legănare lină de corzi, un dans grațios în văzduh, o bătaie ușoară din aripi. Ireal de ușoară. Nu, dragi prieteni! Aceste fete care vin să îmbrățișeze pămîntul de la cîteva mii de metri înălțime păstrează în ele ceva din dimensiunile mitice ale lui Icarus. Am avut și avem parașutiste de notorietate mondială.

Ne amintim, în aceste momente, de SMARANDA BRĂESCU prima româncă care s-a încumăntat să-și pună în spate parașuta. În toamna anului 1931 un salt excepțional de la 6000 metri o făcea să devină recordmenă a lumii. Ar fi vrut mai mult. Lipseau însă banii. Smaranda, susținută printr-o cheț publică, reușește la cîteva luni să ajungă în concursul de la Sacramento (California) unde devine recordmenă mondială absolută. Saltul ei atingea 7233 metri. O româncă, cu lei adunați prin mila unor oameni, devenea cea mai curajoasă femeie. Ea a fost deschițătoarea pe pîrțile cerului

și vă spun despre măiestria lor cite ceva. Iată-o pe ANGELA NASTASE. Fata aceasta din Galați rămîne una din cele mai bune parașutiste. A transpus pe alt plan siguranța meseriei sale de desenatoare tehnică. Campioană națională de mai multe ori, ea are la activ și trei recorduri mondiale. Veți mai auzi de ea! Laboranta ELENA BA-

FETELE CARE CAD DIN CER

din dv. a echilibrat elanul parașutistului, susțineați cu aceeași tărie că salturile rămîn pe primele locuri în clasamentul curajului competitiv? Între-

— Da, da. Imaginați-vă acest grup de fete, aruncîndu-se de la 2000 de metri. Cădere liberă, cu parașuta nedesfășurată, imprimă o viteză de 50 metri pe secundă! În tot acest timp, mîntea trebuie să fie limpede, de cristal. Acuratețea acrobației cere ca parașutista să execute mișcări în spirală, întoarceri pe spate ca și cum s-ar rostogoli într-un bazin de înot. Luneta puternică a arbitrilor nu pierde nici un amănunt. De abia după o jumătate de minut, după ce a părăsit avionul, acționează mecanismul care deschide parașuta. Simplu, nu?! — Și toate sînt la fel de curajoase? — Trebuie. Nici nu s-ar putea. Poate că ar fi mai nimerit

CĂUANU și de ani de zile îndolul atîtor adolescente care se visează parașutiste. Cu exact 10 ani în urmă obține un record mondial de acrobație. Pasionantă este de fiecare dată confruntarea cu Angela; două prietene și partener de concurs care își dispută cu o rară ambiție și azi primulul. Curajul Elenei a înscris-o de mult în elita parașutismului mondial.

Aș vrea s-o cunoașteți și pe ELISABETA POPEȘCU-CĂLIN. A făcut parte din grupul care stabilește acum cîțiva ani un record mondial. Este un exemplu de conștiințiozitate și perseverență. O știu de multă vreme cu parașuta în spate și poate va mai fi. (Se încadrează perfect în rîndul celorlalte 3 maestre emerite. Pleiada se încheie cu MARIA IORDANESCU afirmată acum doi ani. Se încheie și un fel de a spune. Nu, scrieți mai bine „continuă”... GH. IANCU redevine peste

cîteva clipe antrenorul atent care nu-și poate permite să piardă, prea multe minute, chiar dacă e vorba de un ziarist. Gîndul lui e proiectat spre vară, cînd în Austria parașutismul românesc intră din nou în lupta pentru campionatul lumii. Zile în șir salturi care urmăresc punctul alb înscris pe pămîntul reavăn, grațioase priletele în văzduh, zile și zile de pregătiri pentru ca strălucirea unor noi laurii să se adauge sportului românesc.

E martie. Au ieșit din nou cu parașutele lor fetele care cad din cer... Le salut cu entuziasm din din acest colț de pagină.

ARISTIDE BUHOIU

P.S. Ce s-ar întîmpla dacă în anul acesta vom fi invitați mai des la mitinguri aviatice? Că prea le-am dus și le ducem dorul!

„...A RĂMÎNE CU FRUNTEA SUS“

Am mai bine de 15 ani de activitate competițională. Am urcat pe planșele instalate în zeci și zeci de orașe ale lumii, din aproape toate continentele. Am evoluat la Paris și la Moscova, la Montreal și la Tokio. N-am să uit, însă niciodată cum am cucerit titlul de campionă mondială în capitala Argentinei — la Buenos Aires...

La această ediție, din anul 1962, a campionatelor mondiale de scrimă, plecasem din București în condiții puțin obișnuite: doar cu Maria Viçol și... fără nici un antrenor. În plus nimeni nu ne acredita cu vreo șansă. Nu la titlu mondial, nici măcar la o medalie...

Vă imaginați că în aseme-

nea condiții și eu și Maria Viçol, acum destule indoieli. Mai trebuie să spun că drumul pînă la Buenos Aires a coincis cu multe peripeții? Am sosit în orașul „mondialelor” după 20 de ore de călătorie abia în ziua, nu, în dimineața probei noastre! Mai rămăseseră doar 3-4 ore pînă la începerea bătaiei — aproape de acclimatizare — a desera handicap recuperabil, îndeosebi într-un sport individual.

Zeita Fortuna n-a fost dărnica cu noi. Cel puțin la început. Maria a avut ghinionul de a „trage” o serie de salturi în compania unor adversare foarte incoade și de a pierde desori la limită. În finala probei am ajuns doar eu. Volens, nolens trebuia să mă ajut... singură.

Primele două salturi ale finalei le pierdusem, în fața unor adversare pe care, teoretic, eram convinsă că le înțeream; Antonella Ragno și Katholin Juhasz. Era evident: nu mai aveam nici o șansă!

Mai ales că urma asaltul meu cu o adversară totdeauna dificilă pentru mine. Dar, minune! aștig la Rețto! Prima victorie și o dată cu aceasta, primii muguri ai speranței. Cine știe! Urma, însă, un asalt greu, cu Valentina Rastvorova o floretistă cu o mîndrie extrem de puternică, una dintre marile valori ale școlii sovietice de scrimă.

Acest asalt cu Rastvorova a decis de fapt soarta finalei. Valentina a avut un start foarte bun, a punctat decisiv, de trei ori, prin tot deșea probei. La 3-0 pentru ea asaltul era cu încheiat. Am reluat lupta convinsă că adversara mea va da cu ușurință și cea de a 4-a tușe. Totuși, surpriză! Rastvorova și-a îngăduit un respiro. Era, firește, prea sigură că nu mai poate pierde. Mi-am zis: acum e momentul... și... 3-1. Rastvorova mi-a zămbit încredătoare, stăpînind pe situație, nu și-a ieșit din calmul ei trezistibil. N-a forțat. Mi-a lăsat inițiativa. Am profitat și...

3-2. Chiar și acum, adversara mea nu s-a neliniștit. Pentru victorie, ea mai avea nevoie de o tușe, iar eu de două. Am reluat lupta. Am invitat-o la atac, am sicut-o nițel, eram și eu calmă — cu acel 3-2 îmi ziceam că nu va spune nimeni că am pierdut. Categorie. Și... am egalat! Publicul, care urmărise cu atenție asaltul, m-a aplaudat. Am prins sripi. O româncă o egalează pe una dintre favoritele la titlu. Maria Viçol, cînd mi-a adus prosopul m-a încurajat: „Olga, insistă! Ai toate șansele să câștigi! Trebuie să-ți faci cu toată tăria pînă la sfîrșitul marea carte” Au urmat clipe dramatice. Adversara dădea semne de nervozitate. Publicul mă aclama: victoria mea oferea marea surpriză. Și a venit. Am obținut cea de a 4 tușă, tușa victoriei asupra Rastvorovei.

Din acel moment am redevenit eu. Mi-am zis că este, totuși, posibil să ne întorcem la București măcar cu o medalie. Nu mi-au trebuit decît 4 victorii pentru a cuceri titlul mondial. Și le-am realizat. Și cînd te gîndești că totul a pornit de la acel asalt hotărîtor, cu Valentina. O înfrîngere... Victoria m-a făcut să-mi sporesc parcă forțele. Mi-a dat energii infinite pentru a rămîne cu fruntea sus pe planșă pînă la ultimul asalt!...

OLGA-ORBAN SZABO

de peste hotare

Pentru promovarea formelor moderne de cooperare economică internațională

Memorandumul român la Conferința de la New Delhi

Delegația română la Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare de la New Delhi a prezentat actualii sesiuni un Memorandum cu privire la promovarea formelor moderne de cooperare economică internațională, cerind ca el să fie difuzat drept document de lucru al Conferinței. În condițiile actuale, se arată în memorandum, cooperarea în industrie și tehnică între țări a devenit o formă avansată a relațiilor internaționale. Completând și stimulând eforturile proprii, această cooperare reprezintă unul din resorturile principale ale dezvoltării economice și comerțului internațional. Este subliniat faptul că această cooperare închină pe o bază echitabilă și reciproc avantajoasă interesul dintre cele mai variate, prin asocierea partenerilor pentru construirea de obiective industriale, agricole, turistice, pentru fabricarea de produse cu o tehnică și forță competitivă superioară, pentru desfășurarea unor produse pe piețele tradiționale ale partenerilor.

În memorandum se subliniază în același timp, că promovarea economică internațională trebuie să fie legată de politica și obiectivele economice și de activitățile și lucrările Conferinței în vederea elaborării unor recomandări și a unui program de acțiuni al U.N.C.T.A.D. în această problemă.

pe principiile fundamentale ale colaborării internaționale, cum sint respectarea suveranității și independenței naționale, neamsecul în treburile interne, egalitatea în drepturi și avantajul reciproc. Memorandumul propune Conferinței să adopte între altele ca recomandări: extinderea practicării de către statele membre a formelor moderne de cooperare economică, industrială și tehnică în vederea stimulării dezvoltării economice și a comerțului internațional în curs de dezvoltare. În special a exporturilor lor de produse finite și semifabricate. Importurile de produse rezultate din aranjamentele de cooperare să se bucure în țările partener de un regim preferențial, eliminându-se obstacolele tarifare și netarifare din calea acestora. Lărgirea utilizării acordurilor interguvernamentale de cooperare industrială și tehnică în vederea asigurării unei baze durabile pentru această cooperare în raporturile dintre toate țările.

Delegația română a prezentat acest Memorandum în speranța că el se va dovedi util pentru activitățile și lucrările Conferinței în vederea elaborării unor recomandări și a unui program de acțiuni al U.N.C.T.A.D. în această problemă.

Tirgul internațional de la Tripoli

La Tripoli s-a deschis cea de-a șaptea ediție a Tirgului internațional de mostre, la care participă 30 de țări, între care și România. În pavilionul românesc sint prezentate mașini-unelte, echipament pentru construcții, tractoare și alte mașini agricole autoutilitare, produse chimice și petrolifere, produse ale industriei ușoare și alimentare, mobilier, covace și alte produse. După solemnitatea de inaugurare a Tirgului, pavilionul R. S. România a fost vizitat de Abdel Hamid El Bakkoush, prim-ministru și reprezentant al majestății sale Idris I al Libiei, Ahmed Nagem, ministrul economiei și al comerțului, Ahmed Hestre, președintele Consiliului de administrație al tirgului, Abdel Arahman Agili, directorul general al tirgului, însoțit de alte personalități oficiale și de reprezentanți ai presei libiene și străine. Înălți oaspeți au fost primii de directorul pavilionului României la Tirgul internațional de la Tripoli și de Lazăr Ionescu, reprezentant al Ministerului Comerțului Exterior. Premierul libian a salutat prezența României la Tirgul internațional de la Tripoli, transmisiți felicitări pentru sentimentul bogat al exponatelor, calitatea și modul lor de prezentare. Varietatea acestor exponate, a declarat premierul libian, și, deosebit, a celor din industria constructoare de mașini și cea chimică, oglindesc caracterul complex al economiei românești și nivelul tot mai înalt de dezvoltare a ei. Înregistrăm cu plăcere evoluția pozitivă a relațiilor comerciale dintre țările noastre. „Pavilionul României la Tirgul internațional de la Tripoli, scrie presa libiană, contribuie la realizarea unor fructuoase tranzacții comerciale, care vor conduce la o dezvoltare tot mai importantă a relațiilor economice româno-libiene”.

VIETNAM:

● Noi acțiuni ale patrioților ● Încă

100.000 de militari americani în Vietnam?

Agencia France Press anunță că operațiuni de hărțuire a trupelor americano-saigoneze au continuat în cursul zilei de ieri asupra orașelor și bazelor militare din regiunea Deltei Fluviului Mekong. Capitalele a trei provincii au fost atacate cu mortiere, rachete și tunuri de 75 mm. fără recul. Au fost bombardate obiective militare la My Tho, Can Tho, Dong Ha și Con Thien. Baza americană de la Tan Son Nhut, situată în apropierea Saigonului a fost atacată cu rachete. De asemenea, a luptă violentă a fost desfășurată între cetele ambarcațiunilor patriotice și unități de marină americane în apropiere de baza de la Dong Ha. Lupte violente au avut loc în cursul zilei de ieri în apropierea bazei americane Khe Sanh. Aici, forțele patriotice au

supus unui puternic bombardament această bază.

Guvernatorul statului Massachusetts, John Volpe, a declarat că președintele Johnson va lua, la mijlocul acestei luni, o hotărâre în legătură cu necesitatea chemării sub arme a unor contingente de rezerviști pentru a permite trimiterea de noi trupe în Vietnam.

În legătură cu aceasta, agenția Reuter, citind surse din Washington, relatează că generalul Wheeler, care s-a însoțit dintr-un tur de servicii în Vietnamul de sud, a comunicat că generalul Westmoreland, comandantul suprem al forțelor americane din Vietnamul de sud, a cerut să-i fie trimise noi efective americane cifrate între 50.000 și 100.000 militari.

Lucrările întîlnirii consultative de la Budapesta

BUDAPESTA 1 (Agerpres). — La hotelul Gellert din Budapesta continuă lucrările întîlnirii consultative a partidelor comuniste și muncitorești. În zilele de 29 februarie și 1 martie au luat cuvîntul D. Molomjan, membru al Biroului Politic al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Yakub Demir, prim-secretar al Partidului Comunist din Turcia, Alvaro Vasquez, membru al Comitetului Executiv al P.C. din Columbia, secretar al C.C., Carlos Aldona, membru al Biroului Politic al P.C. din Honduras, secretar al C.C., Vladimir Kou-

cky, secretar al Comitetului Central al P.C. din Cehoslovacia, Jack Woddis, membru al Comitetului Executiv și al Comitetului Politic al P.C. din Marea Britanie, Jean Kill, membru al Comitetului Politic al P.C. din Luxemburg, Andrew Barr, președintele P.C. din Irlanda de Nord, Luis Carlos Prestes, secretar general al P.C. din Brazilia, Shon Nolan, președintele partidului Liga muncitorească irlandeză, Manuel da Silva, secretar al Comitetului Central al P.C. Portughez.

Paradisul perlelor

Gărzi bine înarmate veghează metamorfoza perlei...

Descendente din zeița Ama

Pentru cultivarea pe scară industrială a perlelor sint necesare scoici perliere. Aceste scoici sint recoltate de femei plonjoare denumite Ama, provenit de la zeița mărilor din mitologia japoneză. Sint prefațate femeile, întrucît sint apreciate de cultivatori ca fiind mai rezistente la frig decît bărbații. Meșteșugul pescuirii prețioaselor scoici se transmite din mamă în fiică. Pescuitoarele Ama plonjează la adîncimi cuprinse între trei și cincisprezece metri și rămîn scufundate sub apă două minute pentru a descoperi și desprinde de stînci scoicile. Prețioasa captură este apoi sortată, spălată și urmează apoi o „operație chirurgicală”: introducerea simbului viitoare perle.

Durata obținerii unei perle: 3—5 ani

Procesul obținerii perlelor este destul de complicat și durează ani. Acesta are loc în sudul Japoniei, în micul golf Ago. Aici se află cele mai mari crescătorii de scoici pentru perle. Apa este caldă, iar curenții și substanțele nutritive favorizează obținerea unor bogate recolte de perle. Guvernul japonez a închinat amplasamentele necesare fermelor la prețul de 10.000—20.000 franci, preț variind în funcție de calitatea apelor. În aceste caveri marine sint crescute perlele așteptîndu-se apoi între 3—5 ani ca „minunata lacrimă” să fie suficient de mare pentru a obține pe ea un preț cit mai bun. Odată ajunse la maturitate, scoicile sint deschise cu un bisturiu spe-

cial. Apoi, pe partea cărnosă se introduce un simbul, corpul străin, învelit într-o țesătură specială, pentru a nu fi aruncat afară de scoică. Corpul intrus, este la perlele naturale un parazit, o larvă de tenie. Pentru perlele de cultură, simbul este alcătuit fie dintr-un mic grăunte de argint, o bilă din material plastic, sau de cele mai multe ori un fragment rotund dintr-un melc care trăiește pe malurile fluviului Mississippi. După introducerea miezului viitoare perle, scoica este din nou scufundată în coșuri împletite la adîncimea la care trăiește în mod natural. Coșurile sint marcate la suprafață fie de baloane plutitoare, fie de bucați de plut. Incep apoi apoi intru de așteptări în cursul cărora „miezul” introdus va fi înconjurat cu milioane de piculele subțiri a căror strălucire va apare cînd se va deschide scoica.

După recoltare, perlele sint supuse unei riguroase trieri. Cele care nu sint perfect sferice sint aruncate în mare, organizîndu-se cu acest prilej o ceremonie religioasă. Se imploră zeii pentru sporirea producției de perle cultivate...

„Pearl Island”

În centrul teritorial al producției de perle, pentru turiști a apărut un oraș nou: Toba. Aici perle în șiraguri, brelocuri, suveniruri de tot felul, coșuri de pescari, miniaturi sint oferite vizitatorilor la diferite prețuri. La intrare în oraș a denumire „Pearl Island”. Situația inventarului perlelor cultivate, Mikimoto, predominant micu orașel. Prin fața ei trec în fiecare an un milion de turiști. Fiecare din ei lasă în custodia „fermei — muzeu Mikimoto”, doi dolari, prețul demonstrației de cultivare a perlelor.

I. T.

pe scurt

INTR-UN articol publicat în săptămînalul „Spectator”, cunoscuta ziaristă greacă Heleni Vlahu, aflată în exil în Anglia, arată că lovitura militară din Grecia a fost o „operațiune americană, elaborată de C.I.A.”. Fără sprijinul S.U.A., junta nu ar fi putut pune mîna pe tancurile N.A.T.O., răpi pe primul ministru, santaj pe rege, teroriza oficialii superiori și aresta mii de cetățeni — se subliniază în articol. Din cauza aceasta, starea de spirit anti-americană din Grecia s-a intensificat.

Starea sănătății lui Philip Blaiberg, pacientul căruia i s-a greșit inima la spitalul Groote Schuur din Capetown, continuă să se mențină bună. Joi, el a fost vizitat de soția sa, care a declarat ziaristilor: „Niciodată nu l-am văzut așa de viol. Se bucura de un școlar”. Medicii de la spital au permis soției lui Blaiberg ca în timpul întrevederii să nu mai poarte costumul special și masca sterilă cu care sint echipați vizitatorii pacientului. Blaiberg continuă să fie izolat în timpul vizitelor pe care le primește de un perete de sticlă care-l asigură de imunitate. Impotriva purtătorilor de microbi.

CAMERA LORZILOR a adoptat, fără vot, în cea de-a treia lectură, proiectul de lege guvernamental privind restricțiile în ce privește imigrarea în Marea Britanie a unor cetățeni din țările Commonwealthului. Sedința, care a durat în tot cursul nopții de Joi spre vineri și în care s-au adus critici aspre proiectului de lege, este considerată de majoritatea observatorilor politici drept cea mai lungă sedință a Camerei Lorzilor din 1934.

În cursul zilei de astăzi, noua lege va fi prezentată spre semnare reginei Elisabeta, după care va intra în vigoare vineri la miezul nopții.

Investirea președintelui cipriot

Joi a avut loc în Parlamentul cipriot ceremonia de investitură a arhiepiscopului Makarios, care a fost reales duminică președinte al republicii. În discursul rostit cu acest prilej, el a anunțat că în scurt timp va supune secretarului general al O.N.U., U Thant, o serie de propuneri menite să soluționeze conflictul dintre cipriții greci și turci. Președintele Makarios a declarat că „în dorința de a găsi un teren comun de discuții. În scopul unei rezolvări pașnice și echitabile” a problemei cipriote, el va întreprinde și alte inițiative. „Dorim să trăim pașnic cu cipriții turci, într-un Cipru unit și nedivizat, a declarat el. Nu intenționăm să lipsim pe cipriții turci de drepturile lor, de cetățenii egali cu cetățenii greci ai Ciprului”.

Scurta celebritate a Carolinei Jesus

Zgirie norii orașului Rio de Janeiro sint cunoscuți în întreaga lume: pot fi înălțați pe ilustrate, pe prospecte turistice, în reviste. Din cînd în cînd este o pellență gen „ciné-verité” amintite și de slums-urile înșirate la periferie în care neveste de peoni nasc copii a căror viață medie se măsoară în zile (nici măcar în săptămîni!) Și poate că ar fi continuat să treacă ani și ani fără ca dramele ce se consumă acolo să ajungă la cunoștința publică decât...

În urmă cu doi ani Carolina Maria Jesus, o negresă din Sao Paulo, neputînd cîștiga la sat nici măcar minima farfurie de fejoada (boabe), a venit la oraș în căutare de lucru. Împreună cu alte țărance s-a mutat în cartierul de slums-uri. A început să adune hîrții și clirpe din grămezile de gunoaie. Avea doar trei copii și trebuia să-l hrănească. Nu mai murea de foame, dar nici omeneste nu trăia. Din cînd în cînd, găsea aruncate calce cu file albe. Intr-o seară l-a trecut prin mînte o idee: să-și noteze într-un caiet cîteva din gîndurile ei. Și astfel a apărut prima însemnare: „E ziua de naștere a fetiței mele, Vera Funica. As fi vrut să-i cumpăr ghețuri, dar n-avem nici măcar de pine”. Peste cîteva zile cînd a reușit rîndurile a simțit nevoia să continue să-și noteze din gîndurile, neazurile și grîlile zilnice. Și așa au trecut zile, săptămîni, luni...

Intr-o bună zi, un gazetar avid de senzații „tari” a pornit cu

un fleș în căutarea unor aspecte gen „Mondo Cane”. Era tare nemulțumit, totuși de recolta sa. I-ar fi trebuit ceva mai deosebit, mai senzational, o mărturie mai autentică și care să provoică chiar din partea celor ce-și trăiau zilele în acest mediu. Cineva i-a făcut cunoștință cu Carolina. Ziaristul a răscolit febril cîteva pagini din jurnalul ei și și-a dat seama că în fața era un veritabil cronicar al vieții umilților și obiditilor de la marginea orașelor braziliene. În zeci de pagini era descrisă viața țărănelor care fugind de mizeria de la sat ajung la marginea orașelor în speranța de a găsi o muncă mai convenabilă și o viață mai bună.

Zelosul ziarist n-a pierdut timpul. A obținut încuviințarea Carolinei de a lua cu sine jurnalul, pe care, apunea ei, că-l va publica într-un ziar. Numai că notațiile din jurnal au apărut într-o carte ale căreia pagini au avut un profund ecou și au stîrnit vîlvă în lume. Despre ziua în care a apărut cartea, Carolina notează următoarele: „Cînd am intrat în librărie am fost asaltată de multimea celor dornici să le dau autografe. Purtam însă pantofi noi și cum pictoarele nu-mi erau obișnuite cu încălșii, mi s-a durut. N-am avut încotro și a trebuit să stau în picioare pînă la orele 10 seara. Editorul m-a trimis acasă cu un taxi. La ultima stație a tramvaiului am aprit taxiul, am coborît și am cumpărat pentru copil pine și peste, din puțînii bani pe care-i primisem. Cînd șoferul a văzut cocoaba în care locuam și împrejurarile mizeriei, m-a întrebat îngrozit: — Aici trăiți?”

— Da, aici trăim, i-am răspuns. — Cartea Carolinei a apărut apoi și în Franța. Ea n-a primit încă nici-o sumă de bani deoarece la rubrica „autor” era trecut ziaristul avid de senzații, dar după cum s-a dovedit și avid de bani. Astăzi, săraca și la fel de nevolășă, Carolina Jesus, țărancea transmutată la oraș a rămas tot acolo, în cartierul mizer, cîștigîndu-și existența din cîntarea zilnică printre cerți și hîrții.

F. NICOARĂ

ARHIVE SECRETE

Lauwers nu avea nici o îndoială. El era convins că serviciile engleze fie că vor refuza dialogul, fie că vor încerca să inducă în eroare contrașpionajul german dar, în nici un caz nu vor transmite germanilor nici un fel de informații suplimentare. Cit despre soarta sa nu avea nici un dubiu — lagărul de concentrare și apoi plutonul de execuție. Acesta era „drumul clasic” al oricărui agent prins de germani și intermezzo-ul de cîteva zile ca și discuțiile îndelungate cu Giskes nu mai putea influența în nici un mod acum, după ce el, prin mesajul trimis, dăduse clar să se înțeleagă că fusese prins.

Totuși, avea de așteptat și implicit trebuia să mențină relațiile în forma lor neschimbate cu Abwehrul pînă la emisiunea următoare. Același cadru. De față din nou maiorul Giskes, specialistul Heinrichs, doi soldați de pază. Legătura cu Londra a obținut-o repede. Iar a transmis mesajele de o precizie uimitoare, dar truate de la un cap la altul, și acum, lăsîndu-se pe spătarul scaunului, aștepta să vadă reacția germanilor cînd Londra va intrerupe definitiv dialogul. Heinrichs era cu casca la urechi, gata să noteze răs-

punsul Londrei. De data aceasta, nu a avut mult de așteptat. După ce notase mesajul, Heinrichs l-a rîtit cu glas tare celor din camera: „Am primit mesajul... Totul s-a înțeles bine... Căutați să fiți mai scurți... în legătură cu terecul de parașută O. K... Agentul Abor va fi trimis cu material și muniții la 25 martie. Pregătiți să-l primiți... Veți primi informații ulterioare!” Terminat...

În micul grup de oameni reacțiile erau diferite. Giskes avea confirmarea că jocul pe care-l pusesse la cale putea să reușească.

Heinrichs era mulțumit de facilitatea schimbului de mesaje. Lauwers era zdrobit. El încetase să mai înțeleagă ceva. Nu faptul că Londra răspunsese mesajului său îl intriga, ci trimiterea sigură la moarte a unui nou agent. Deci, în ultimă instanță, el, locotenentul Lauwers, făcuse un serviciu dușmanului. O umbră de speranță i-o dădea termenul de 15 zile pînă la data cînd Abor urma să aterizeze. Poate că totuși, pînă atunci, englezii vor anunța aminarea operației și totul se va termina cu bine.

DUPĂ DOUA SAPTĂMINI

Acesta au fost motivele care l-au determinat să continue să emită sub control german. A treia emisiune către Londra nu a mai avut loc. La sediul Funkabwehrului. Giskes re-

● Lauwers nu înțelege nimic ●

chiziționase o vilă în apropierea litoralului, care fusese înainte a unui radioamator. Era pus la punct sistemul de emisie și recepție. Dialogul cu Londra a avut loc din nou în legătură cu parașutarea agentului Abor. Serviciul englez anunță schimbarea datei lansării pentru 27 martie. Mai erau două zile pînă

● „Mă cheamă Baatsen” ●

de noi instrucțiuni. Lauwers avea toate motivele să creadă că teoria sa a fost justă și că Londra de fapt reacționase așa cum se aștepta. În mîntea lui totul presupunea încetarea „Englandspiel”-ului. O mare greutate i se luase de pe inimă.

„MĂ CHEAMĂ BAATSEN”

● Tutungeria din Haga

Dar în cea noapte de 30 martie, s-a petrecut un eveniment la care nimeni nu se aștepta. În închisoare fusese adus un nou prizonier. Ca de obicei, vecinii l-au întrebat cine este, de ce a fost arestat. După ce bătaile din zid foarte puternice spuseseră ce au avut de spus, se lăsă o liniște adîncă. Noul venit ciocăni

● Tutungeria din Haga

de ocupat. El avea informații săi chiar în rîndul propriilor săi oameni din Gestapo. Rauter era destul de mirat de faptul că pe teritoriul Olandei spionajul englez parea inactiv. Se pare că treptat el fusese informat indirect că Abwehrul — față de care ca orice „bun SS” avea o atitudine rezervată — „pune ceva la cale”. El devenise circumspect, iar Giskes și Schreieder aveau să simtă nu peste mult timp acest lucru.

RAUTER INTRĂ ÎN SCENĂ

Giskes și cu Schreieder lucrau acum siguri de sine. Ei puneau la cale cel mai mare „joc radiofonic” din istoria spionajului. Obiectivul urmărit era nu atât prinderea agenților englezi, ci distrugerea întregii rețele a rezistenței în Olanda, spre care, într-un tel sau altul, sperau să poată ajunge.

Cei doi însă nu calculaseră totul. Și asta nu numai față de adversarii lor, ci chiar în legătură cu relațiile din interiorul serviciilor secrete germane. Ei uitaseră de Lauwers. Hanns Albin Rauter — Hönere SS und Polizeiführer pentru teritoriile olandeze ocupate era de fapt omul care guvernă în represiuni Olanda. Rauter dorea să aibă putere deplină, să știe totul și să răspundă de tot ce se întâmpla în teritoriul olandez ocupat.

Tutungeria din Haga

Trecuse circa o lună de la parașutarea agentului Abor. Relațiile Abwehrului cu Londra erau „cordiale”. Schimbul de mesaje continua cu regularitate. La 27 aprilie, Heinrichs descifrează un mesaj important sosit de la Londra. „Duceți-vă la tutungeria din Haga stop. Întrebați de Pijl stop. Terminat”.

Cum se putea afla însă despre ce tutungerie era vorba? Giskes, ca de obicei în asemenea cazuri, se dădu la o parte. Era rîndul Gestapoului care, prin filiera sa, prin oamenii săi, trebuia să ducă sarcina la bun sfîrșit.

SERGIU VERONA (va urma)